

Redacció i administració:
València, 244, 1er.
Barcelona-7
Telèfons: 215 27 39
215 27 84
215 28 05
215 24 33
Edicions Terra Nostra S.A.
Director:
Joan E. Jarque i Jutglar
D.L. 14387
Sol·licitat control O.J.D
Impreso en Barcelonesa de Publicaciones S.A.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble."

(Lc 2, 30-32)

N.º 67

Setmana del 4 al 10 de gener del 1981

30 Ptes.

CATALUNYA CRISTIANA passa revista a 1980

La mare Teresa, dona de l'any segons una revista USA

Per a les lectores de la revista nordamericana "Good Housekeeping" la Mare Teresa de Calcuta ocupa el primer lloc en-

La mare Teresa ha guanyat a una cantant.

tre les dones més admirades de l'any. Aquesta revista, que com tantes altres als EE.UU., elegix cada any els personatges més destacats, venia donant aquest lloc a Anita Bryant cantant d'esports publicitaris durant dos anys seguits. En la llista de dones famoses també hi ha Patrícia Nixon, Rosalyn Carter, una humorista i una directora d'òpera.

Com els nostres lectors saben, la Mare Teresa, Premi Nobel de la Pau 1979, és sempre notícia però ho fou també l'any passat en voler estendre les seves activitats a la Xina. Aquesta notícia, com tantes d'altres que va publicar Catalunya Cristiana al llarg del 1980, la trobareu en el resum de l'any que hem fet per als nostres lectors tot repassant els exemplars del nostre setmanari. Creiem que pot ésser útil donar un cop d'ull a allò que ha estat pels cristians catalans.

Ho trobareu a les pàgines centrals.

El dia de Reis aglutina en una mateixa festa l'antiga solemnitat del Nadal, conservada en la tradició de les esglésies de l'Orient, amb la pietat popular que traspasa feliçment als infants la necessitat ineludible d'obsequiar l'Infant, i l'empenta missionera de l'Occident cristià que veu en els mags fidels a l'estrella la vocació de tots els pobles i races al seguiment de Jesucrist, llum del món.

Afinant

El temps cristià

Les celebracions cristianes del Nadal i de l'Epifania —i malgrat no fer-ne esment la litúrgia també el Cap d'Any—, potser precisament perquè les col·loca a cavall entre dos anys, ens fan viure una experiència que és peculiar de la fe. Fets esdeveniments en un temps —"en aquell temps"— els rememorem quasi revivint-los, en l'avui reiteratiu dels anys tot contemplant-los en l'ara etern de Déu. L'Encarnació ens ensenya particularment això: la història, l'instant fugisser i l'esdevenidor són el teler —tramat, llençadora i ordit— en el qual Déu-Enamorat teixint, el vestit de noces del seu Fill.

El cristià que s'avesa a ritmar la seva existència per aquesta mena de celebració aprèn a saborejar intensament el temps i les festivitats, puix lluny de marcar-li fatalment l'escolament de tot vers el no-res, li van afinant el constant i amorós esdeveniment del Crist Tot en tots.

Joan E. Jarque i Jutglar

L'Església de Barcelona l'homenatjarà el dia 22

Noces d'argent episcopals de monsenyor Jubany

Al llarg dels seus vint-i-cinc anys d'episcopat, monsenyor Jubany ha viscut nombroses vegades un acte religiós tant estimat per ell com és el de la consagració d'un altar major d'una nova Església.

Barcelona.— Aquest mes de gener, l'Església barcelonina viurà unes jornades plenes de joia amb motiu de les noces d'argent episcopals del cardenal-arquebisbe monsenyor Narcís Jubany. En efecte, el dia 22 d'aquest mes de gener farà 25 anys que va ser ordenat bisbe a la catedral de Barcelona.

En aquesta avinentesa, està prevista la celebració d'una missa concelebrada que tindrà lloc el mateix dia 22, a les cinc de la tarda, a la catedral-basil·lica de Barcelona. Aquesta missa concelebrada tindrà el caràcter d'una participació de la clerecia secular barcelonina en la joia de la celebració d'aquesta efemèrides donant gràcies a Déu per aquests anys d'una tasca fecunda en el servei de Déu, en l'Església i per tots els homes.

L'endemà, a les vuit del vespre, i sempre a la catedral barcelonina, es celebrarà una missa a la qual està invitat tot

el poble fidel, amb un objectiu i un caràcter semblant.

Finalment, cal esmentar que, tot i que és costum generalitzat d'oferir regals al celebrant de les noces d'argent episcopals per part dels seus germans en el sacerdoti i el poble fidel, monsenyor Jubany ha fet saber que declinarà qualsevol ofrena personal que en aquest sentit se li pogués lliurar. No obstant això, si alguna persona o estament hi insistís, hom recomana que els presents, tant si són en espècies com en diner, es facin arribar a Caristas, el qual organisme els destinarà com ajuts als obrers en atur forçós i als ancians necessitats.

Malgrat aquest desig, els sacerdots barcelonins pensen oferir a monsenyor Jubany, una edició especial de les seves gloses dominicals, que de tant temps ençà aporten una llum als problemes punyents de cada dia i de cada circumstància.

Nadie puede ignorar a un hombre así.

JUAN PABLO II Y NUESTRO TIEMPO

Crónica histórica, reportaje periodístico
y documento gráfico en una
obra sorprendente.

La biografía, los viajes y la obra pastoral de Karol Wojtyla entrelazados con una completa historia de los más recientes acontecimientos mundiales.

Esta es la crónica de una Iglesia viva que percibe los problemas del hombre actual.

60 fascículos, en 3 tomos y un apéndice sobre "Historia de los Papas".
Disco "El Papa canta".

JUAN PABLO II y nuestro tiempo

N.º de Suscripciones Suscripción a la obra completa (sin tapas).
En 60 fascículos a 90 ptas. Total 5.400 ptas.

FORMA DE PAGO

Indique con X la forma de pago que desee.

- Al contado
 En doce plazos mensuales. 5.400: 12 = 450 ptas. por cada suscripción.
 En cuatro plazos trimestrales. 5.400: 4 = 1.350 ptas. cada suscripción.
 Las tapas al recibo de cada una, según vayan saliendo.

Pago por giro postal Pagare contra reembolso Domiciliación bancaria. Adjunto la autorización correspondiente.

D. Profesión

Domicilio Población Dto. Postal

Provincia Tel.

BANCO O CAJA DE AHORROS

N.º Cuenta Sucursal

Domicilio de la Sucursal

Población

Titular de la cuenta

Ruego a Vds. se sirvan tomar nota de que, hasta nuevo aviso, deberán adeudar en mi cuenta con esa entidad los recibos que a mi nombre les sean presentados para su cobro por ARGANTONIO-Ediciones Andaluzas, S. A.

Les saluda atentamente,
(firma)

Fdo.: D.

Domicilio Población

ARGANTONIO

EDICIONES ANDALUZAS

Apartado n.º 19-FD

Sevilla.

La carta als Reis

Estem segurs que no us ho prendreu malament si ens fem posats. Però, ja ho sabeu, no ens podem estar de fer una carta als Reis. És una tradició que pertany a Catalunya i a tota la nostra terra. De porta en porta, ens ajuda a anar cultivant la vostra fe i a fer que creixi la nostra. I és una gran oportunitat de trobar-nos amb gent que, mitjançant anem realitzant una gran obra espiritual. El que ens cal és que la llegim i que ens ajudi a pensar — i a fer — quantes i bones coses hem fet amb la nostra fe. No fóra bé que fos fet una carta als Reis, segurs que algú

“E ns cal amb tota urgència un gerent que posi ordre a la casa, una mena de Rei Blanc, que controli el personal, que empenyi l'administració, que vagi la distribució... que descarregui la Direcció. L'home ja el tenim i així ho veiem. Ens manca el milió de pessetes que suposa el seu sou anual. Qui s'animi? Ens fa falta una bona fotocopiadora. Qualsevol de les bones que hi ha al mercat farà el fet. Tanmateix tenim les nostres preferències. Si algú es sent Rei Roig ens podria telefonar i ja ens posaríem d'acord. I sobretot hem de doblar les vendes. I així no haurem de pidolar més. De Rei Negre en podem fer tots. CADA SUBSCRIPTOR EN TROBA UN ALTRE, CADA COMPRADOR COMPRA UN ALTRE EXEMPLAR I EL REGALA. Boneu Reges tots!”

El lector escriu

I Premi Cartes al Director

Les anomenades “Cartes al director”, dels periòdics catalans, tan llegides, demostren que el país compta amb homes i dones, bons coneixedors dels problemes reals, que saben expressar, amb les seves “Cartes”, opinions, neguits, desitjos, que en bona part són les del poble real i concret que viu a casa nostra i que hi viu avui.

Cal recordar que en Joan Ballester i Canals, un dels homes que més ha treballat i amb més eficàcia pels Països Catalans, esperit sensible i obert com pocs, utilitzava freqüentment la secció de “Cartes al director” dels periòdics catalans per tal de transmetre el seu missatge.

Mitjançant aquesta “Carta al director”, anunciem la convocatòria del “I PREMI CARTES AL DIRECTOR”, l'import del qual és de cinquanta mil pessetes, i que es donarà a la millor “Carta al director” divulgada per qualsevol mitjà de comunicació social dels Països Catalans durant l'any 1980. Les bases són aquestes:

1. La carta cal que hagi estat publicada en català.
2. Cal enviar tres exemplars de la carta publicada.
3. A més del nom i adreça de l'autor, es aconsellable afegir-hi una petita biografia.
4. El secretari farà una selecció d'un mínim de cinquanta cartes.
5. Qualsevol membre del jurat podrà afegir, a l'anterior selecció, la carta, o cartes, que hagi llegit al seu diari o revista i que consideri digna d'aquest premi.

6. El jurat serà qui considerarà quina és la millor carta; però en principi, el criteri de valoració de les cartes es farà en funció de la qualitat de reflectir algun dels problemes, o realitats, més essencials de la nostra comunitat.

7. El jurat el formaran quatre directors dels principals periòdics catalans, un professor de la Facultat de Ciències de la Informació i, com a secretari, en Josep Maria Prim i Serentill, que treballa en un llibre del contingut del qual és, precisament, l'estudi temàtic de les “Cartes al director” com a reflex del desencís, o de la passió, dels ciutadans; aquest llibre inclourà també la publicació de les millors cartes seleccionades en aquest concurs.

L'escriptor Albert Manent, Director General d'activitats Artístiques i Literàries de la Generalitat de Catalunya, ha acceptat la presidència d'honor del jurat i del sopar de concessió del premi, al qual convidem ja des d'ara tots els concursants. Considerem de molt bon auguri que el senyor Manent ens hagi dit personalment que la idea del premi li sembla molt simpàtica i original.

8. El termini d'admissió de cartes es clourà el dia 25 de gener de 1981.

9. Les cartes que aspirin a ser seleccionades per al “I PREMI CARTES AL DIRECTOR” cal enviar-les a l'Editorial Sontex (Apartat de C. 35435, de Barcelona). Editorial Sontex és l'entitat patrocinadora del premi, seguint la seva tasca literària i pedagògica que realitza amb la publicació de textos i les corresponents cassettes dels grans escriptors catalans.

Gràcies, senyor director, per la publicació d'aquesta carta.

Albert Palau

El que el Papa ens dirà quan vingui aquest any

¿Què ens dirà el papa quan vingui a Espanya? ¿Què pensa de la marxa del nostre catolicisme? ¿Vindrà a renyar-nos per l'evolució d'aquests anys? ¿Començarà a plorar sobre les ruïnes de la nostra antiga manera de viure? ¿Intentarà frenar els nostres canvis civils amb velles enyorances de temps autoritats? ¿Mirarà d'enfortir els grups conservadors, contra els qui han intentat una posta al dia conciliar? ¿Enfondirà més el fossat que separa els catòlics i els no creients?

Són moltes les vegades que amics meus em fan aquestes preguntes. I darrera d'elles es nota una espècie de por a aquest viatge que es pensen que deuria significar una espècie de marxa enrera, de victòria de l'ahir sobre el demà.

La veritat és que Joan Pau II —i he pogut seguir-lo en la major part dels seus viatges— ha anat donant a cada país un missatge molt específic per a ell. No és el Papa que repeteix a tothom les mateixes coses; és un pontífex que prepara minuciosament els seus viatges i mira de dir a cada lloc el que és més oportú.

Però, quina informació té el Papa sobre Espanya? ¿Es veritat que només li arriben les queixes dels aterrits i que mira cap a nosaltres amb el gest de qui veu un fill que s'estimba?

Em sembla que avui podem començar a tenir una resposta a aquestes preguntes. Perquè ahir, en rebre el nou ambaixador d'Espanya davant la santa seu, el papa va fer avinent una sèrie d'idees en les quals no m'estranyaria gens que tinguéssim ja el resum del que ens dirà quan vingui.

Després de recordar el gran patrimoni evangelitzador d'Espanya i recordar que no pertany únicament al passat, el pontífex oferí un esquema del paper que l'Església espanyola ha de jugar en la nova societat d'avui. En transcriu dos paràgrafs:.

“Dins el pluralisme a què ha anat obrint-se la societat present i dins el respecte degut a les legítimes opcions alienes, els catòlics espanyols hauran de treure inspiració d'aquests valors profunds cristians i humans que han guiat llur passat a fi de plasmar ara una nova societat de sempre, amb més progrés cívic i econòmic, amb més solidaritat, justícia i respecte mutu, sense descurar una fe cada vegada més conscient i viscuda en l'àmbit privat i públic.

Dins aquest esperit es podrà aconseguir una harmònica superació de passades tensions històriques, sense abandonar principis que han estat l'ànima d'un poble i les seves expressions vitals”.

“Tinc la confiança que els valors essencials del poble espanyol i la seva vigorosa espiritualitat no quedaran debilitats en aquesta nova fase de la seva història, creant condicions cada vegada més aptes perquè la família no deixi de consolidar-se en la seva cohesió i estabilitat i perquè tota la

societat pugui reafirmar-se idealment en la recerca de nous horitzons”.

Caldrà rellegir i meditar molt a poc a poc aquests dos paràgrafs. Perquè es porten l'oli! D'entrada —ull viu, senyors catòlics de l'ahir!— el Papa comença per reconèixer que avui haurem de viure la nostra fe dins el pluralisme i el respecte a les opinions alienes. Ja s'han mort aquells tòpics vells segons els quals s'era mal espanyol si hom no era catòlic i que deien que les lleis, els cinemes, els periòdics, els llibres i els vestits havien de passar per l'adreçador dels butlletins eclesiàstics.

Això, naturalment, no té res a veure amb la renúncia a la nostra fe o als nostres valors. Viure'ls en un altre clima i ambient no és llençar-los per a la borda.

Però —ull viu per segona vegada— ¿quins valors són els que el Papa accentua especialment? Una major solidaritat, una major justícia i respecte mutu, una fe conscient i viscuda, una cohesió i estabilitat familiars serioses. Sortosament en la lluita per gairebé tots aquets valors podem coincidir amb els qui no són creients.

I hem de reconèixer que són aquests valors els que sovint troben a faltar en nosaltres els qui no creuen. ¿De veritat hem estat els catòlics els capdavanters de la justícia i el respecte mutu? ¿No som potser els creients precisament els qui hem oblidat la bandera de la solidaritat? La nostra fe, ¿quan ha estat conscient i profunda? I moltes de les nostres pors a una llei de divorci, ¿no són potser fruit de la inseguretat dels qui no han format famílies prou cohesionades i estables?

Crec, de veritat, que només han de tenir por de la vinguda del Papa els cristians adormits. Perquè vindrà a ajudar-nos en la “superació de passades tensions històriques”. Superació que, certament, pot fer-se sense que ningú no renunciï a la seva ànima.

José Luis Martín Descalzo.

YOGHOURT DANONE

amb la gent sana

Per encetar el dia amb un somriure, avui, més que mai, ens cal una alimentació equilibrada i sana.

I per fer-la més rica i variada, Yoghourt DANONE, l'aliment natural, sa, nutritiu i lleuger que agrada a tothom, a totes hores.

Avui, com sempre, DANONE està amb la gent sana.

Aliments frescos i naturals

POSTRES DANONE

Tres delicioses suggerències Danone pel seu postre d'avui.

Danone l'ofereix fins a sis postres deliciosos, alimenticis, frescos i naturals perquè pugui escollir i variar cada dia.

Avui, per exemple, li sugereix les Cremes casolanes, tant naturals, el Flam d'ou, de llet i ous frescos, un gran aliment, i la Crema de xocolata amb nata, pur xocolata cremós i nata fresca.

Avui, un DANONE
Quin prefereix?

Aliments frescos i naturals

Al Baix Maestrat

La Font de la Salut: Un bon lloc per a cercar la pau de l'esperit

TRAIQUERA.— El Reial Santuari de Ntra. Sra. de la Font de la Salut, està situat al terme municipal de TRAIQUERA, punt de convergència de la pietat dels pobles limítrofs, com La Jana, Sant Jordi, Cervera del Maestrat, Canet lo Roig, que tenen des de fa molt de temps el seu dia de romiatge.

Els habitants de la nostra comarca ja ho saben: seguint la vella tradició, la pietat popular es concentra en el santuari marí de la Font de la Salut. Allí, s'hi acut, tan privadament —portats per la devoció personal— com multitudinàriament en romiatges.

I si és normal que cada poble tingui la seva ermita, el Reial Santuari de la Font de la Salut conserva el seu àmbit comarcal tot i pertànyer al municipi i a l'església de Traiguera. El visitant, es trobarà amb els peregrins de La Jana, si ve el dimarts de Pasqua; amb els de Sant Jordi, el primer de maig; si és el 7 de maig, amb els de Canet lo Roig. Els de Benicarló —situat a 25 kms. de distància— hi van el primer diumenge d'octubre. En altre temps es feia un cerimonial de traspàs de poders en aquests dies assenyalats: venien l'alcalde i el rector de Traiguera, que feien cessió del "bastó" municipal i de l'estola a l'alcalde i rector, respectivament, de la població que acudia al romiatge. Aquell dia l'ermita "depenia" d'ells per dret tradicional. Aquest costum —i això és quasi miraculós, a causa de les típiques desavinences que moltes vegades hi ha entre pobles veïns— es conserva, encara que sense el referit cerimonial.

Origen del santuari

Com quasi totes les ermites de la nostra geografia, la nostra té com origen la troballa miraculosa d'una imatge de Maria. Segons un procés instruït i arxivat en la

Cúria del Bisbat de Tortosa, a l'estiu de 1384 pasturaven el seu ramat dos pastors de Cervera, Anastasi i Jaume Sorlí. El lloc era un terreny anomenat Serra d'en Menor, del terme de Traiguera. Jaume que era sord-mut, angoixat per la calor, sentí necessitat de beure, i separant-se del seu germà començà a buscar aigua. En no trobar-ne va demanar a la Verge que l'ajudés en aquella necessitat. De cop i volta va veure sortir d'entre la malesa una cabra del seu ramat amb la barbeta mullada; va seguir les seves petjades i veié una font d'aigua cristal·lina que s'escorria vers la vall. Va beure. Però amb gran sorpresa entreveié, al fons, una imatge. Immediatament sentí desigs de cridar el seu propi germà, que, espantat, va córrer cap al lloc i també va veure la imatge. Corrent, anaren cap a la vila on explicaren el miracle i la troballa, a les autoritats; els clergues i els veïns de Traiguera es dirigiren processonalment al lloc de la troballa on, devotament, recolliren la imatge i després la dipositaren a l'església parroquial. Al dia següent la imatge havia desaparegut, però la retrobaren ràpidament al punt d'origen. D'aquí que els antics "goigs" cantin: "Grans misteris declareu Mare de Déu exaltada; digau-nos perquè us n'anau a Font de Salut sagrada". Tot seguit es pensà en erigir allí mateix una ermita, al costat de la deua, molt petita; més tard es pensà en construir un temple més espaiós, la primera pedra del qual —en el solar del temple actual— es col·locà el 8 de setembre de 1439 per D. Romeu de Corbera, mestre de Montesa, amb autorització del bisbe de Tortosa Otho de Moncada. Més endavant el 1588 es construí el pòrtic renaixentista, en el frontispici del qual hi ha l'escut de Carles I, rei que concedí salvaguarda reial al Santuari. Durant el segle XVIII va ampliar-se el temple i va decorar-se amb les pintures barroques que es conserven.

Altres edificacions

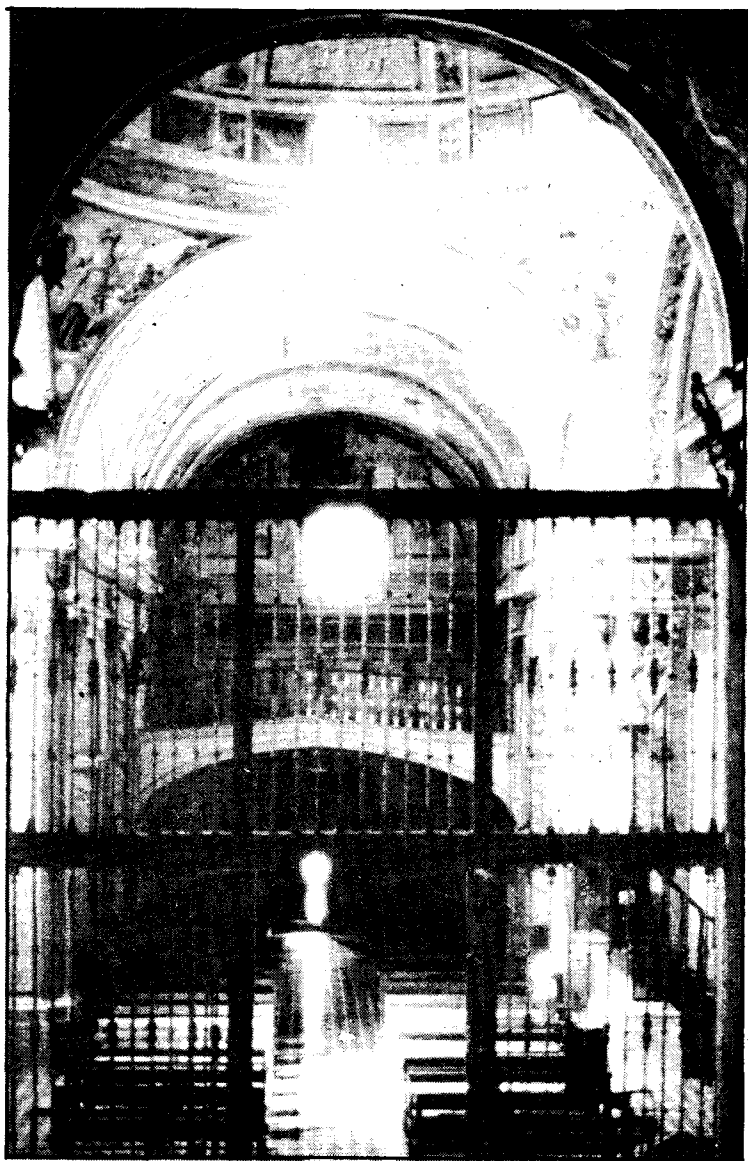
Adossats al temple es construïren altres edificis: l'hostatgeria, el palau —que no va acabar-se— i la casa del capellà. L'hostatgeria té un pati interior —gòtic, claustral— amb volta ogival, al que s'hi entra per l'arc rebaixat de la façana anterior. Al centre d'aquest pati hi ha l'entrada a l'hostatgeria situada als pisos segon i tercer. Té àmplies habitacions, amb bon artesonat, grans finestres i portes mudèjars. El palau fou començat el 1523 pels ducs de Sogorb per a residència estiuenca, però no va acabar-se. I la casa del capellà data de 1570, ja que al 1524 se li va concedir servei parroquial amb reserva de la eucaristia i dels Sants Olis.

Una pàtina de grandesa

Malgrat els pocs mitjans hagués per a una paulatina restauració de tot aquest complex d'edificis que ha sofert el pas del temps, qualsevol visitant endevina, en aquest lloc, un passat esplendorós. Segons pot llegir-se en la història del Santuari, per dues vegades fou visitat per Felip II (10 de gener de 1566 i 6 de gener de 1586); el desembre de 1568, pel cardenal Juli Acquaviva, amb Miguel de Cervantes. D. Joan d'Àustria, Felip III, Margarita d'Àustria, Felip IV, bisbe de Tortosa, abats de Benifassà... es postraren devotament davant la imatge de la Verge de la Salut i firmaren en el llibre del Santuari.

El poble fidel

No hi ha dubte que el més sincer i devot protagonista del Santuari ha estat i segueix essent el poble fidel. Ahir amb veritable sacrifici, avui amb majors facilitats, es segueixen organitzant aquests romiatges, sense els

quals, la devoció popular trobaria a faltar els camins de manifestació de la seva pietat. Allí es concentraren les aspiracions i les esperances de tants cristians que, com els seus pares, tenen fe en la Verge sota l'advocació de Font de la Salut. Allí, com en un ritu, es treu l'aigua de la deua i es beu respectuosament. Allí s'hi va, com sempre, cercant trobar alguna cosa que ompli el buit

d'una civilització materialista i consumista com la que vivim

Els romiatges de la nostra comarca en temps pasqual ens parlen, potser, de la provisionalitat de la vida i de la mateixa fe, que s'obstina en trobar un punt de repòs i serenor sense deixar de caminar.

Daniel Llatje Baset

Punt de vista

L'any de l'Estatut

Exhaurit 1980 i en marxa 1981, en adreçar la vista cap el passat immediat, l'any que hem acabat es configura, sobretot, com l'any de l'Estatut, amb el final de la Generalitat provisional i el començament de l'estatutària.

L'Estatut no funciona del tot perquè, d'una banda, no ha pogut ésser desenvolupat completament per la via legislativa i, d'altra, el nivell possible de transferències encara no ha estat aconseguit. En vivim, doncs, un tast, el tast inicial, però és un fet que aquell instrument constitucional pel qual Catalunya ha sospirat durant gairebé quaranta anys de dictadura torna a ésser una realitat.

Tot judici, en l'actual perspectiva, fóra fora de lloc i de temps, però el millor judici és, precisament, el que deriva de la simple existència del text estatutari i la recuperació, que inclou, d'una parcel·la important del poder polític. I el judici fóra arriscat o fora de lloc, a més, perquè la conjuntura que ha acompanyat el començament de la vigència de l'Estatut, tant a l'Estat com al món, no ha estat una conjuntura qualsevol, i no ha estat, prou que ho sabem, sobretot, una conjuntura favorable: barrejar la nova situació autònoma amb els problemes generals i assajar de treure'n conseqüències no és ètic, i els que ho fan un dia sí i un altre també, tot el que aconsegueixen és ensenyar l'orella, l'orella negra del terrorisme d'Estat que tant de temps patírem.

Tant per a la democràcia en general com per a la nostra fórmula estatutària en concret, no han bufat els millors vents al concert mundial: a més de la feblesa de tot començament i en el context del llast de tants anys de pèrdua de la pràctica, la Democràcia i l'Estatut han d'afrontar una situació poc propícia, sobretot, des d'una perspectiva econòmica, que és la que amb més extensió i més intensitat pot arribar a afectar una societat.

Per això, ningú no pot negar que l'any 1980, any de l'Estatut, ha estat difícil a causa de la coincidència amb greus problemes mundials, però, a la vegada, ningú, noblement i sincera, pot oblidar que, a Catalunya, ha estat no sols l'any de la gran esperança, sino, també, la del principi de la realització d'aquesta mateixa esperança.

Josep Faulí

Recordant mossèn Marcel·lí Farré

Després d'una llarga malaltia, morí mossèn Marcel·lí Farré i Parache. Com a bon cristià i sacerdot fidel al servei de l'Església anà a l'encontre del Pare, confortat amb els Sants Sacraments i la Benedicció Apostòlica.

Mossèn Marcel·lí havia nascut el 2 de juny de 1908 a Castellàs, allà hi reposen avui les seves despulles. Estudià al seminari de Lleida i també hi rebé l'ordenació el dia 11 de juny del 1933.

La seva vida sacerdotal, 47 anys de mossèn, fou com ell era, senzilla, humil i de bon treballador de l'Evangeli. Potser als ulls de la gent no fou important, no tenia càrrecs importants. No els necessitava. La seva vida era gran perquè estava plena de joia del sacerdot. Fidel servidor de l'Evangeli era volgut per tothom.

La primera vegada que em vaig trobar amb ell, quan el vaig conèixer, fou a Pont de Suert, el mateix lloc on ara ha mort. Jo anava per la vorera que hi ha a l'altre costat de la porta de la sagristia de l'Església. Ell, mossèn Marcel·lí, era a punt de marxar al seu poble per dir la missa de l'endemà, diumenge; l'acompanyava mossèn Joan Ezquerria, els vaig saludar i ell m'adreçà unes paraules

d'amic i d'amic per a que continués la meua tasca de periodista i escrivint en la Vida Parroquial.

Després d'aquell dia, me l'he trobat d'altres vegades. L'última fou fa uns quants mesos a la clínica de l'Aliança. Anava a visitar-se i jo acompanyava un altre sacerdot, mossèn Ramon Torres, el rector del Carme a Lleida, conegut per tothom i que actualment és canonge. També en aquesta ocasió, per a tots dos, mossèn Marcel·lí tingué unes paraules d'estimació i d'amic.

Mossèn Marcel·lí era així, ben plantat, alt i prim, curtí com tot home de muntanya, sempre amb la seva sotana, vivint fins l'últim moment, com el primer dia, amb el seu gran esperit sacerdotal.

El senyor Bisbe i molts sacerdots, anaren el 12 de desembre a Pont de Suert per al funeral. Era un dia d'hivern, dolent com pocs, perillós per anar per les carreteres, però l'amistat personal i la fraternitat de presbiteri fou més forta que el mal temps. Lleida ha perdut un sacerdot, però compta amb un intercessor més al cel.

Mossèn Marcel·lí a reveure. Fins al Cel. Encara escriu.

Jaume Montaña

Serveis especials per viure tranquils i estalviar-se problemes

La Caixa d'Estalvis de Sabadell li ofereix les solucions que s'adaptin millor a les seves necessitats

Pagament de Rebuts

Servei gratuït perquè vostè es despreocupi dels pagaments periòdics de la casa. Guanyarà tranquil·litat i temps, i no haurà de fer cues ni de pagar recàrrecs.

Servei Nòmina

Si cobra el seu sou a través del compte de la Caixa, vostè es beneficia de molts avantatges extres: l'accés a préstecs, la possibilitat de tenir una pòlissa gratuïta, d'Assegurança d'accidents, etc.

Informi's sobre aquest Servei Nòmina. L'interessa especialment.

Compte Corrent

Vostè disposa d'una gran comoditat a l'hora de fer pagaments. Un taló és un diner que no està exposat a pèrdua o robatori. A més, vostè pot fer cobraments diversos directament en el seu Compte Corrent.

Llibreta d'Estalvis

Tingui els diners ben segurs en una Llibreta d'Estalvis. Mentrestant, el patrimoni familiar creix i vostè podrà afrontar qualsevol imprevist i projectar, més tranquil, el seu futur i el dels seus.

Tarja 6000

Amb aquesta Tarja podrà comprar sense diners en tres-cents mil establiments de tot Espanya: hotels, comerços de tota mena i fins i tot farmàcies.

Quan vostè ho necessiti, qualsevol de les set mil oficines de les Caixes d'Estalvis Confederades li

lliuraran diners amb la seva Tarja 6000.

Tarja d'Impositor

Quan li convingui podrà treure diners de la seva llibreta, també a qualsevol de les set mil oficines de les Caixes d'Estalvis Confederades. La Tarja d'Impositor li ho fa fàcil.

Tarja VISA

Aquesta targeta és «moneda corrent» en tot el món. Podrà comprar, amb ella, sense diners, a més de 65.000 establiments de tota Espanya i a 130 països de tot el món.

També pot obtenir diners en efectiu en qualsevol de les Caixes d'Estalvi i dels Bancs adherits a la Targeta Visa, d'Espanya i de l'estranger.

Xec garantit Auto 6.000

Un talonari de xecs, totalment gratuït, amb els quals podrà pagar la gasolina del cotxe, a qualsevol lloc d'Espanya, sense necessitat de portar diners a sobre.

Xecs de Viatge

Si va a l'estranger, els nostres xecs són diners molt personals que només vostè pot fer efectius. No hi ha perill de perdre'ls. Els Xecs de Viatge els tenim en moneda estrangera i també nacional.

Moneda estrangera

Si vostè necessita, de totes maneres, emportar-se'n diners en metàl·lic quan surti a l'estranger, nosaltres li podem proporcionar el canvi de moneda que necessiti.

Els consells que li oferim li estalvien disgustos i no li costen diners. Molts dels nostres serveis són gratuïts. Val la pena que vostè se n'aprofiti.

CAIXA D'ESTALVIS DE SABADELL

La seva solidaritat amb els pobres i el seu treball de conscienciació no agraden als governants

Amèrica central: l'Església, encarada a un testimoniatge de sang

Cinquanta bisbes pertanyents a sis països (22 milions d'habitants) de l'Amèrica central, reunits a Panamá enfronten conjuntament una situació molt difícil per a l'Església. A la casa de recés "Emaús", situada a las Cumbres, des d'on hom pot veure-hi la carretera Panamá-Colón amb 28 graus a l'ombra, es reuniren els bisbes de l'Amèrica central, sota la presidència de monsenyor Obando Bravo, arquebisbe de Managua (Nicaragua).

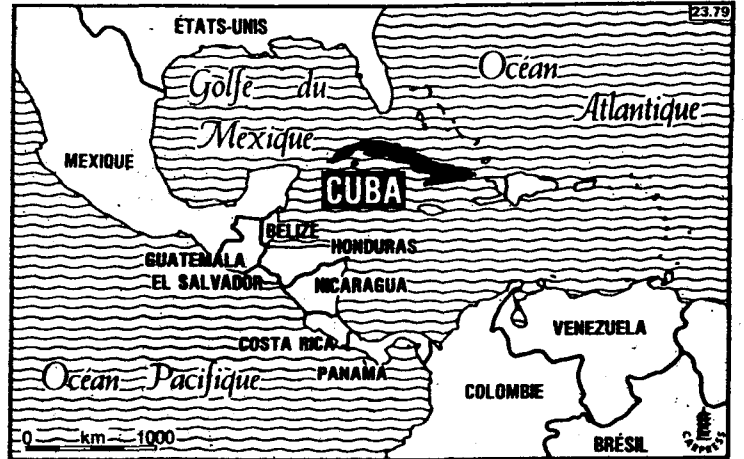
Acol·lits per monsenyor Mc-Grath, arquebisbe de Panamá, una cinquantena de bisbes provinents de sis països (Guatemala, Salvador, Hondures, Costa Rica, Nicaragua, Panamá), acompanyats de sacerdots i de religiosos, es reuniren per a "una

comunió eclesial al servei de la comunió dels pobres". Hom dedicà un dia sencer a un intercanvi de l'assemblea amb els sacerdots i religiosos de Panamá.

Salvador: una veu solitària

D'aquesta manera, l'Església del Salvador està profundament dividida. La successió de monsenyor Romero, assassinat el propassat mes de març, ha estat assumida per monsenyor Rivera Damas, de 57 anys, administrador apostòlic de

Sant Salvador, en unes condicions molt dolentes: regiraments a les rectories i a l'arquebisbat, profanaments d'esglésies, assassinats de sacerdots, repressió contra els religiosos i els laics animadors de comunitats, etc. Cada diumenge, el bisbe crida l'atenció sobre les innombrables violacions dels drets humans comeses al país, especialment al Nord-est (Chalatenango), on les milícies i els militars persegueixen els ciutadans d'ençà que es signà el tractat de pau amb Hondures. 35.000 salvadorens s'han refugiat a l'estranger. Però el bisbe és l'únic de l'episcopat que realitza aquests actes profètics. Monsenyor Alvarez Ramirez, bisbe de Sant Miquel, vicari dels exèrcits, es situa al costat de la junta.

Un mapa on l'assassinat és el pa de cada dia.

Guatemala: una diòcesi abandonada

A Guatemala, el bisbe de Quiche, abandonà la diòcesi amb tots els seus sacerdots a finals de juliol, perquè la persecució havia pres caire d'exterminació. Retirada assumida solidàriament amb els pobres i explicada al poble guatemaltenc.

El bisbe, monsenyor Girardi Conedera, ha anat a Roma i el Papa ha enviat un missatge als cristians de

Guatemala. Mons. Girardi va escriure el 15 de novembre, des de Madrid, que es disposava a retornar al Panamá i a Guatemala, on és president de la Conferència Episcopal. Aquí, els quinze bisbes mantenen una total unanimitat amb l'excepció del cardenal Casariego de Guatemala el qual hom ha vist fa dues setmanes a la mateixa tribuna que el president Lucas García.

El vell nunci, monsenyor Gerada, traslladat al Pakistà, que estava igualment a la nunciatura d'El Salvador, de part dels militars, no ha estat substituït. Ans el contrari, a El Salvador, la representació ha estat confiada al nou nunci a Costa Rica, monsenyor Kada. Un bisbe de Centre Amèrica que ha tornat a Roma, ens ha confiat la seva esperança que siguin nomenats per a l'Amèrica llatina, nuncis amb més experiència i susceptibles de resistir les pressions dels governs. El govern de Guatemala no ha acceptat el nom del nunci proposat per Roma. L'Església és molt atacada perquè s'observa que la seva solidaritat amb els pobres i la seva tasca de conscienciació ajuden els indígenes a adonar-se de les injustícies que sofreixen. A Guatemala, els seixanta centres de catequesi, a partir de la vida, formen catequistes predicadors de la Paraula, animadors socials, promotors de sanitat, dirigents cristians actius en totes les forces vives.

Nicaragua: Una polèmica naixent

L'Església de Nicaragua, malgrat la seva situació favorable, tenint en compte la posició presa en l'expulsió de Somoza, comença també a dividir-se a si mateixa. Després del comunicat oficial del Front Sandinista del 6 d'octubre, els bisbes respongueren, el 13 d'octubre, amb una llarga declaració que reconeix els elements positius continguts al comunicat, però es llença a una violenta crítica en set punts de l'actitud del Front. Tot seguit, el consell nacional dels jesuïtes, la Conferència dels religiosos, els professors de la universitat, han expressat "la seva sorpresa i la seva preocupació" davant el text dels bisbes que troben "excessivament polèmic i injuriat". El 22 d'octubre, els bisbes publicaven una carta pastoral que "remarcava" l'ofensiva de les ideologies materialistes, tot formulant reserves sobre el clergat compromès amb el govern i les institucions de l'Estat.

Sense tenir un caràcter massa dramàtic, la situació religiosa planteja problemes als altres tres països restants. Com pot evolucionar la reflexió en l'assemblea reunida a Panamá? Un altre bisbe que ha participat en l'encontre, ens ha dit que la repressió corre el risc d'endurir-se més amb l'arribada de Reagan als Estats Units (les Cambres de Comerç i d'Agricultura de Guatemala participaren directament en el finançament de la campanya electoral de Reagan). Amb tot això, ell creu que els bisbes centre-americans han d'avançar cap a un comportament més unànim: aquí, —diu— el cardenal Casariego (Guatemala) o el bisbe de Sant Miquel (El Salvador) no compten cadascun d'ells tant com a unitat. Tenen molt menys pes que no pas, a nivell de llurs països.

Fèlix Lacambre

Joan XXIII: "Representa la veritable cara de l'Església catòlica"

La Legió de Maria: ajudar el proïsme per amor a Crist

Abans de la fundació de la Legió de Maria, Frank Duff era el president d'un grup de les Conferències de Sant Vicenç. Aquest grup estava format per homes; però, a part, hi havia un grup de dones que feien diverses classes d'apostolat: principalment es dedicaven a donar classes a nens pobres i a promoure l'entronització del Sagrat Cor a totes les llars; també visitaven famílies amb problemes i feien classes de catequesi. Per coordinar les activitats van organitzar una junta que es reunia un cop al mes, un diumenge de 4 a 5 de la tarda. En aquestes reunions es parlava també sobre la forma de donar espiritualitat als treballs que feien.

Començava la reunió amb el rès del Rosari; després feien una lectura espiritual, llegien actes i donaven informes, de forma molt semblant a la reunió que tenim actualment. La majoria dels socis eren senyores o senyoretetes joves, però també hi havia alguns homes. Els homes es dedicaven a visitar l'hospital dels pobres. Acabava la reunió a les 5 en punt amb el rès de l'Angelus. Després de la reunió, les senyores preparaven el te per a tots els assistents. Aquestes reunions van fer-se durant quatre anys. En aquest temps no va augmentar el nombre dels socis ni es va formar cap nou grup.

Frank Duff, una dilatada vida al servei de la fe.

En arribar el dia de la primera reunió van trobar un altar sobre la taula (que va ser idea de la tia de Patricia Kavanagh); en les reunions coordinadores no hi havia altar. Eren 15 persones. El Director Espiritual, Frank Duff i 13 dones, totes joves menys una, que fou la primera presidenta. Van fer la reunió de la mateixa manera que la tenim actualment. Com a treball, van enviar totes les sòcies, de dues en dues, a visitar totes les sales de l'hospital. Aquesta primera reunió es celebrà el dia 7.9.1921.

Després es va decidir fer altres classes d'apostolat. Es va prendre l'acord de no acceptar més socis homes, per no topar amb les Conferències de St. Vicenç, que es reunien en aquella mateixa casa. Una de les primeres decisions va ser la de no donar ajuda material, ja que aquest era l'objectiu dels vicentins. Es va parlar també del caire espiritual que li donarien a l'associació i es va pensar en la devoció a St. Lluís M. de Montfort. Tots van estar d'acord que aquesta havia de ser l'espiritualitat de l'associació. Es va donar molta importància al fet que el treball no fos social, sinó que havien de tenir en compte que l'èxit no depenia dels socis sinó que era obra de la Verge.

En la segona reunió eren ja 23 sòcies, amb les quals van poder estendre la visita a diverses sales de l'hospital. Els informes que van donar en aquesta reunió van ser excel·lents; es notava en ells l'esperit d'unió amb la Verge.

En la tercera reunió, les sòcies eren ja 60. Llavors hom pensà en dividir el grup.

En el mes de juliol del 1922 van establir contacte amb un alberg en el qual vivien 30 noies de "mala vida". Després d'aquest contacte van començar a fer-se tots els treballs que consten en el llibre "Bautismo de Fuego". En aquest moment, i quan ja eren 70 sòcies, es va dividir el grup. El segon es va dedicar a atendre aquest alberg.

Com que el treball amb aquestes noies augmentava cada dia, van decidir visitar-les als seus domicilis particulars, i per fer aquest treball es va fundar un nou praesidium del que en fou president Edel Quinn.

Quan van tenir 7 o 8 praesidia van veure la necessitat de formar una junta que els coordinés, i va fundar-se la primera Cúria. Llavors s'adonaren que l'associació no tenia nom. Com que cada grup portava el nom d'una advocació de la Verge (el primer fou Verge de la Mercè), van decidir anomenar-la "Legió de Maria". Després, pensant en l'exèrcit romà van començar a sortir tots els noms d'aquell exèrcit per anomenar distints grups o facetes de la Legió.

En aquest moment, els homes de les Conferències van sortir d'aquella casa. No havent-hi ja, doncs, possible confrontació amb ells, van poder estendre el reclutament a homes.

En començar a formar-se praesidia fora de la ciutat, van decidir crear el consell anomenat "Concilium Legionis", que tingué la primera reunió al mes de desembre del 1929. En aquest temps es fundaren dos praesidia d'homes que van dedicar-se a la casa "Morning Star".

4.000 assassinats a Xina

L'any 1928 es va fundar el primer praesidium a Escòcia, el 1929 a Anglaterra, 1931 a l'Índia i Estats Units. 1932 a Trinitat, 1933 a

l'Àfrica, 1935 a Canadà, 1937 a la Xina, que va arribar a tenir 40.000 legionaris actius. Al principi el comunisme els va acceptar, però es va espantar en veure l'entusiasme dels legionaris i va matar-ne 4.000 i va posar els altres en camps de concentració; l'enviat va ser empresonat durant 3 anys. El 1932 la Legió es va estendre a Austràlia, després a Filipines, a tots els països d'Amèrica del Sud i a l'Àfrica. De moment no es va fundar cap praesidium a Europa, ja que el treball de la Legió estava més o menys cobert amb l'Acció Catòlica. Actualment la Legió de Maria és a tots els països del món, excepte els situats darrera el teló d'acer, en els que es procura arribar. A Iugoslàvia ja existeix i hom creu que també aviat a Rússia.

Recordem les paraules de Joan XXIII: "La Legió de Maria representa la veritable cara de l'Església Catòlica". Si recordem les activitats que es feien durant els quatre anys anteriors a la fundació de la Legió, veiem que en aquelles reunions hi mancava espiritualitat. L'associació va perdre cos i va començar a estendre's quan es va intensificar la devoció a la Verge i a St. Lluís M. de Montfort. És molt important no menysprear l'actuació que té la Verge dins la Legió. Maria és l'ànima de la Legió. En alguns països es vol rebaixar la Verge, dient que li donem massa importància; però hem de pensar que si traïem la Verge, la Legió queda reduïda al no-res.

Què pensa oferir Espanya a la Legió de Maria, avui? Tinguin en compte que Espanya va portar el cristianisme a molts països d'Amèrica. A Espanya hi fa falta gent jove. Els joves estan famolencs de política i deixen de banda la religió. Hem de procurar fer interessant la Legió perquè els atregui més que la política. Per atreure la joventut hem de buscar casos difícils. Als joves que deixen la Legió els falta maduresa, no han arribat a entendre el seu esperit.

A la Xina va sortir una llei dient que s'havia de matar tots els legionaris; en aquells moments és quan més joves s'hi van afegir. També a Austràlia han sofert persecució els legionaris durant la Segona Guerra Mundial.

Una reunió l'any 1921

Frank Duff parlava sempre sobre la devoció de St. Lluís M. de Montfort i, a petició d'una noia, hi va haver una reunió especial en la qual va explicar àmpliament en què consistia aquesta devoció. Aquesta reunió es va desenvolupar de forma semblant a les actuals reunions de patricis.

Al cap de dues setmanes, després de la reunió mensual en la que un soci va donar un informe molt especial sobre una visita a l'hospital, algunes noies van preguntar a Frank Duff si elles no podrien fer també aquestes visites... Se'ls va contestar que sí, però que procuressin buscar més dones que estiguessin disposades a fer aquest treball. De moment van trobar-ne sis, però van proposar-se buscar-ne més.

Capitell conservat en la sala capitular de la catedral d'Autun (França), representant el somni dels Mags. L'àngel assenyalca amb una mà l'estrella, mentre que amb l'altra toca la d'un dels mags que es desperta i obre un ull.

sús, missatgera de llum i guia de l'esperança.

El misteri que debades els científics han intentat desemmbrillar, ha tingut, modernament, una versió a parer meu poc seriosa. Procedeix d'aficionados a la ufologia, no pas, segurament, d'estudiosos solvents. Aquells opinen que podia haver estat un OVNI, o objecte volant no identificat, de la mateixa manera que el carro de foc que encelà Elies, hauria estat una nau procedent d'altres galàxies que hagués segrestat el tesbita.

Quina forma tenia?

A través dels segles, també la interpretació gràfica de l'estel d'Orient ha estat diversa i molts cops enginyosa. No hi ha referències, en aquest sentit i per això, els artistes l'han imaginat cadascun a la seva manera. El

“Hem vist a l'Orient la seva estrella...”

“D'ESPRES d'haver nascut Jesús a Betlem de la Judea, en temps del rei Herodes, uns mags vinguts d'Orient arribaren a Jerusalem i preguntaven: ¿On és el rei dels jueus que ha nascut? Hem vist a Orient la seva estrella, i hem vingut per adorar-lo...”

Així comença Mateu la narració de l'arribada dels reis —o mags, o astròlegs—, a les terres on havia nat Jesús. La història és prou sabuda. Avui, en recordarla, volem fer-ho parlant de l'estrella que veieren a Orient.

A Orient, això és, d'on ve la claror de l'alba, la promesa de vida, el resplendor del dia. La “seva” estrella, doncs, la de Jesús, indicadora del seu naixement, del començ del seu regnat, del llarg camí de la nostra Redempció.

Naturalesa de l'estrella

S'ha especulat molt sobre la naturalesa de l'estrella; si astronòmica, o màgica; si un astre o un cometa. Uns han parlat de la possibilitat que fos l'estel del matí, l'estrella de l'alba, o sigui la primera que surt cada dia. El nom, però, no és de cap estrella, sinó d'un planeta: Venus. El

germà de la Terra que es fa visible cada 19 mesos.

D'haver estat aquest, doncs, no hauria resultat estrany pels mags, tota vegada que a l'Orient, Venus ha estat, des de temps molt reculats, un dels astres més coneguts. No; l'estrella havia de ser realment miraculosa; cap de les conegudes.

¿Una conjunció de planetes? Científicament tal hipòtesi fou, antanyasses, refusada.

Podia haver estat un cometa. Almenys n'hi ha un de molt visible. Alguns són milions de vegades més grans que la Terra i el que diem més visible, conegut amb el nom del seu descobridor, “Halley”, fou tingut, també, per l'estrella de l'Orient. Amb tot, ni aquest, ni cap altre pogué coincidir —segons els savis— amb l'època del naixement del Crist.

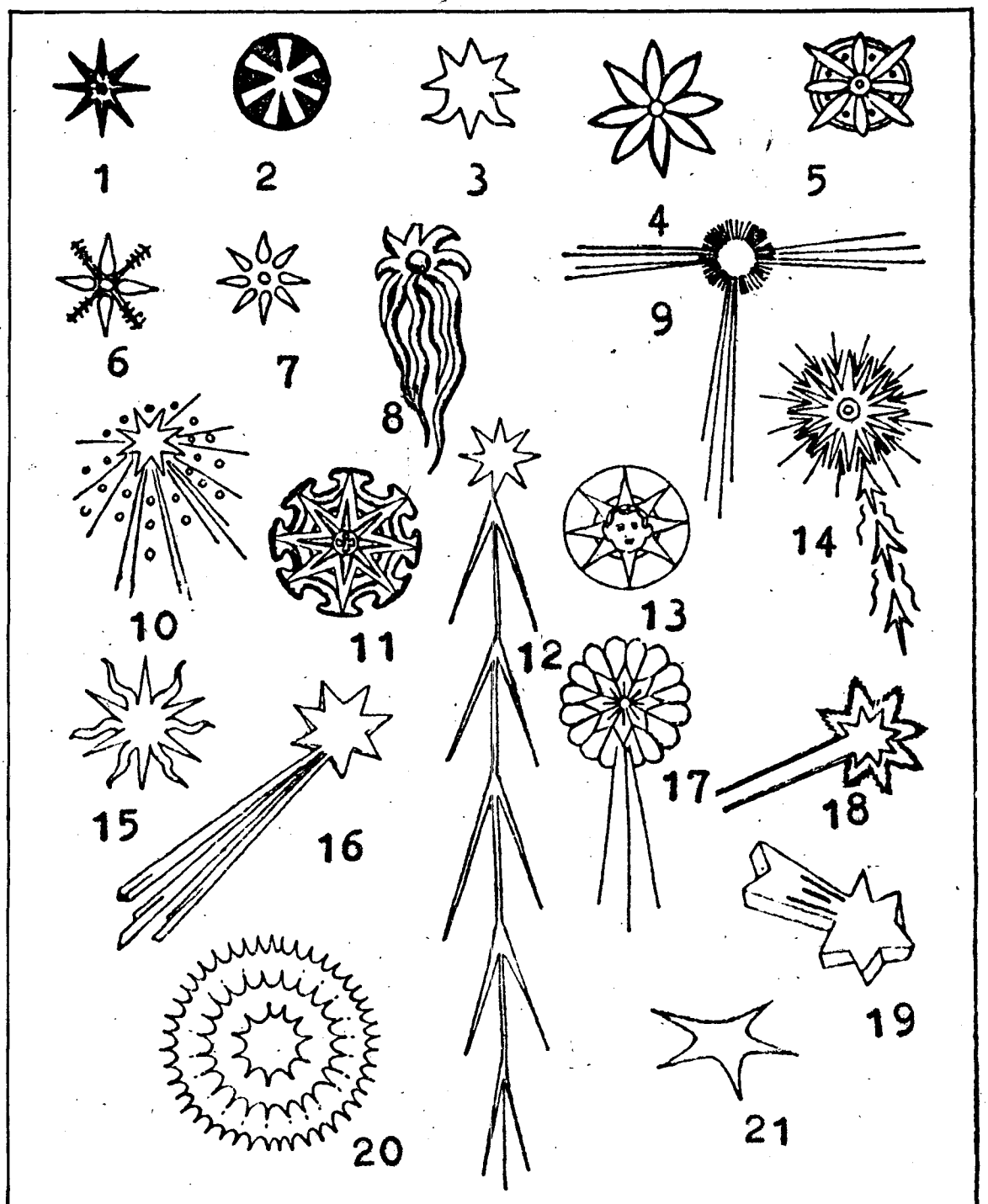
La darrera aparició del cometa Halley fou el 1910 i la pròxima està prevista per el 1984. Els estudis fets, demostren que no hi ha cap possibilitat que aparegués a finals de l'any 12 abans de la nostra era, en el qual alguns han situat la vinguda del Messies, ni en cap altra data fixada per altres.

Tampoc no sembla possible que hagués estat una de les estrelles dites “nova” o una “super-nova”. Prescindim ara

d'aquest estudi, car ens portaria molt lluny. Només apuntem les hipòtesis formulades al llarg dels temps, per a convenir en una cosa: fos un meteor llumi-

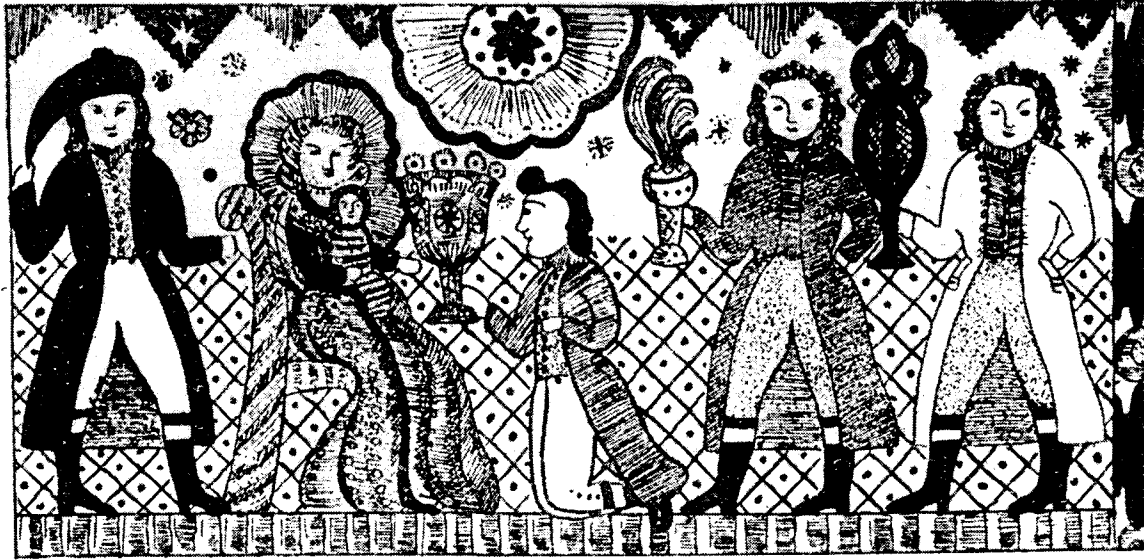
nós, una estrella fugaç, un cometa o un planeta, el cas és que sorgí en el cel i durà molt més que cap dels fenòmens citats. La seva aparició fou l'estrella de Je-

senyor Joaquim Renart féu un estudi sobre aquest aspecte i trobà vint-i-una representacions diferents, que reproduïm en aquesta pàgina.

1. Del cementiri de Santa Priscilla. Roma. Segle IX. - 2. D'un vori del segle VI, al Museu del Bargello. Florència. - 3. Del mosaic de Sant Vital de Ravenna. Segle VII. - 4. Del llibre de l'Apocalipsi de la Catedral de Girona. Any 975. - 5. De les cròniques de Saint Germain des Prés. Segle XI. - 6. D'una pintura mural romànica de Sant Martí de Fenollar. - 7. D'una taula italiana a Perusa. Segle XIII. - 8. Església de Santa Maria de Daroca (Aragó). Art gòtic. - 9. D'una miniatura de Jean Fouquet. Art francès del segle XV. - 10. D'un frontal brodat del segle XV. Museu de Vic. - 11. Catedral de Vic. Altar Major. Segle XV. - 12. D'una taula de fra Filippo Lippi. Florència. - 13. Del retaule de Pere Serra a Manresa. Segle XV. - 14. De Florenzo di Lorenzo a Perusa. Segle XVI. - 15. D'un relleu de Jaume Rubió. Any 1607. Església Parroquial de Rubí. - 16. D'un retaule barroc a Santiago de Compostela. - 17. D'una vitralla del Monestir de Montserrat. Segle XIX. - 18. D'una estampa alemanya del segle XIX. - 19. Fusta pintada. Art popular txecoslovac. Segle XX. - 20. Dibuix de Felii Elies. Segle XX. - 21. Dibuix de Barradas. Segle XX.

Pintura sobre drap de decoració mural, sueca, reproduïda del llibre "El Pessebre", de Joan Amades.

1. Del cementiri de Santa Priscilla. Roma. Segle IV. - 2. D'un vori del

ELS Mags segons l'Evangeli; reis segons la llegenda i els apòcrifs, no arriben a tot arreu per a portar regals als infants. D'aquesta comesa, en alguns països n'estan encarregats sant Nicolau, o Santa-Claus, o el Pare Noël. Ni es celebra aquest costum per l'Epifania, sinó per Nadal, o per Ninou.

A molts pobles de Catalunya, la vigília s'anava - i en alguns encara s'hi va - a esperar els Reis, a l'hora foscant. En uns llocs, amb fanalets, d'altres amb teies, tanyes de ginebre prèviament assecats, manats de barballó - tots encesos, naturalment, i, curiosament, a l'Aleixar, els esperaven amb una creu de canya amb taronges a les tres puntes.

Anys enrera, a Andalusia, la nit de Reis era considerada, la més indicada i solemne per a contraure matrimoni. Segons un costum d'Orient, el dia de la festa s'oferien uns pastissos relacionats amb els actuals tortells de Reis, de Catalunya. Els feien en forma de grups de cases i en deien "ciutats de pasta". Per a la seva elaboració s'havia d'emprar la farina més bona i només podien fer-los noies solteres.

ra es fa-, la nit de l'Epifania i els coristes anaven al poble més proper al seu, establint, així, un intercanvi de bon veïnatge.

Primer demanaven permís: "Os que aquí venimos, / os que aquí chejamos, / si nos dan leñencia / os Reuxes cantamos. / Es descortesia, / cantar sin leñencia. / O bé: "Es descortesia, / es desobediencia, / en casa d'un noble / cantar sin leñencia".

La vigília de l'Epifania, s'engeix, per sorteig, mitjançant naips, el Rei i la Reina de la família (als qui hagi tocat el rei i l'As d'oros) i després, amb esquelles, els infants anuncien l'elecció. Se'n deia la festa d'Apalazio (aparició) i segons que sembla, llevat d'algun "caserio", ja no s'acostuma a fer.

Diguem, finalment, que contràriament a allò que molta gent suposa, les cavalcades no consti-

Cançonetes per esperar els Reis

Els Reis arriben: porten torrons de la Mallorca de la cua torta. Els Reis de l'Orient porten torrons a tota la gent. Si, fillet; si, fillet; coca blanca, coca blanca; si, fillet; si, fillet; coca blanca i torronet.

(Ripollès)

Els tres Reis de l'Orient porten coses per la dent; els tres Reis de l'any passat, els pares i mares ho han posat.

(Palamós)

Els Reis de can Talaia porten coses, porten coses; els Reis de can Talaia porten coses per la canaia; els tres Reis de l'Orient porten coses per la gent.

(Viladrau)

Els tres Reis d'Orient partiren de jornada, anant a Betlem a fer cagar la baga (tió).

(Girona)

Viva els tres Reis de l'Orient; que portin torrons a tota la gent i una botifarra a la meua dent,

dent, dent; dels fins, dels bons, dels quatre cantons, d'aquells de Xixona que són tan rebons.

(Girona)

Una variant, a partir del tercer vers:

...i una botifarra per la meua mare i un got de vi per al meu padri.

(Sant Felíu de Guíxols)

...I hem vingut per adorar-lo" (Mt. 2, 2)

Abans d'anar a dormir la quitxalla ha de posar menjar a la finestra, al balcó o a l'eixida, pels Reis i pels cavalls o camells. Durant la nit no es poden veure, si no és posant-se una camisa mullada i una canya verda a la mà. Naturalment, cap infant vol provar-ho i tots s'estimen més restar ben colgats entre els llençols.

En anar a rebre els Reis es canten cançons, de les quals donem una mostra, a banda.

Era vedat tallar-los amb ganivets; s'havia de fer amb els dits.

A Galícia, la festa dels Reis "Os Reixes" - es celebrava de diferent manera en els pobles rurals que en les ciutats. Als pobles no hi havia el costum de portar joguines a la quitxalla, però es reunien els joves i altres no tant - "mozos e vellos van a cantar os Reixes" - per a cantar unes serenates al.lusives a la festivitat.

Això es feia - ignorem si enca-

Obtingut el permís, cantaven: "Os tres Reixes Magos, / os Magos d'Oriente, / deixaron sus tierras, / sus ricos rincones / caminan por otras / extrañas regiones". També: "Os Reixes ezcelentes / de buen punto vengan / caminan mil leguas, / son los del Oriente. / Son los del Oriente, os tres Reixes buenos, / van a visitare / o Rey de los Cielos".

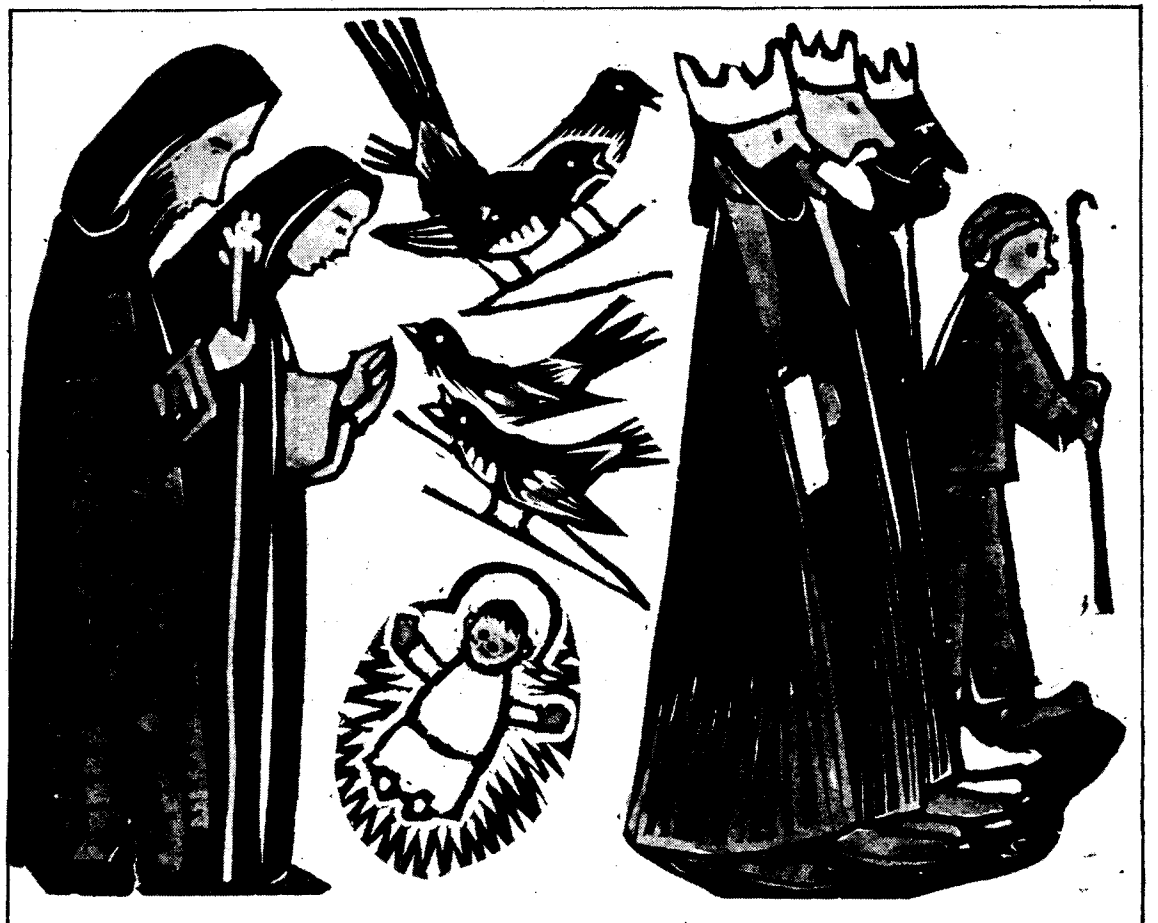
A canvi de les cançons, la gent els convidava amb unes copes "d'aguardente d'o Ribeiro", ous i, a vegades, a sopar. També recollien diners i tabac.

Al País Basc, els infants reben els regals, com a França, el dia de Nadal després de posar les sabates prop del foc.

tueixen un costum modern. Organitzades per entitats, per ajuntaments o grups parroquials, des d'anys i panys ja se n'organitzaven amb més o menys esplendor. Els mateixos Reis, no sempre anaven massa ben habillats car tota depenia de les possibilitats econòmiques dels organitzadors. De Barcelona concretament, es sabut que, en temps antics, eren els hortolans i els escorbriaires que vivien fora muralles, els qui es vestien de Reis i organitzaven les comitives. I segur que la mainada d'aleshores, els veia amb la mateixa il·lusió que ara contempen els més ricament guarnits i muntats en luxoses carrosses.

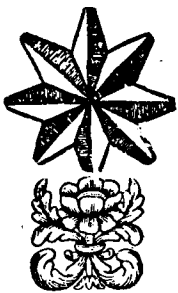
Esteve Busquets i Molas.

Els Reis segons una xilografia infantil moderna.

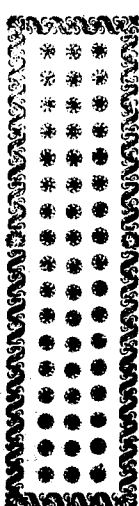

GOIGS EN ALABANSA DELS SANTS REIS

MAGOS BALTASAR, GASPAR, Y MELCHIOR.

Puig ab Deu nostre Senyor Regnar per eternitats: Baltasar, Gaspar, Melchior Siau nostres advocats. De las gens, en veritat, Sou la ditxosa primicia En que lo Sol de justicia De un modo particular Comensá dar resplandor A la gentil sequedat, &c. Vejereu en lo Orient La misteriosa Estrella, Y conixerere per ella Del Senyor lo naixament, Puig de ell era expresament Eix signe profetizat, &c. Y donanvos llum y guia. Dita Estrella, empenquereu Lo llarch cami, ni es fereu Dels perills ni la fatiga, Proseguint vostre fervor Hasta veurer Jesus na, &c. Quant á Betlem arribabau La Estrella se pará, Y sentellejant mostrá Ser allí lo que buscabau, Se alegrá vostre cor Alcançant lo desitjat, &c.

Aunque ab molta pobresa Encontrau al Salvador, Regoneixeu sa grandesa Li rendiu vostres honors; Descubriu inmens tesor En aquella humanitat, &c. A Jesus fill de Maria Com á Rey oferiu or, Com á home mortal mitra Y com á Deu y Senyor Busens; estant vostre cor De caritat abrasat, &c. De Herodes la hipocresia Vos habia demant, Que lo lloch del que naixia Li diguesseu al tornar; Pero per una altre via Per un Angel sou guiat, &c. Vostra singular constancia En seguir la ven de Deu, Vos merequé en la Patria Los bens eternos que gouseu; Que nosaltres logrem feu Una tal felicitat, &c. Puig ab Deu nostre Senyor Regnar per eternitats: Baltasar, Gaspar, Melchior Siau nostres advocats.

Reges Tharsis, & insule-minera offerent. Reges Arabum, & Saba dona adducent. OREMUS. Deus qui hodierna die unigenitum tuum gentibus Stella duce revelasti: concede propitius; ut qui jam te ex fide cognovimus usque ad contemplandam speciem tue selectitudinis perducamur. Per eundem Dominum nostrum, &c.

Hem pensat que podria ser un servei per als nostres lectors donar un cop d'ull al que ha estat l'any 1980, ara mateix traspasat. Tot repassant "Catalunya Cristiana", pot trobar-s'hi l'actualitat cristiana, a Catalunya i arreu del món.

Aquest treball de síntesi que ara us oferim esperem que sigui profitós pels nostres seguidors en el moment d'iniciar el nou any.

1980

La informació religiosa "Catalunya Cristiana" (I)

Gener

- 1980 ha estat l'any del XV centenari de sant Benet. C.C. en el n° 14 del 5 de gener va informar dels actes arreu d'Europa i dels fets a Catalunya.

- L'afer del teòleg Hans Küng, de setmanes enrera, encara cuejava.

- Una anàlisi sobre l'església catalana al segle XX era realitzat per Miquel Coll i Alentorn uns mesos després esdevingut Conseller Adjunt a la Presidència de la Generalitat.

- El Consell d'Europa recordà el dret a la vida des del moment de la concepció, ço que suposa, al fetus, la seva completa personalitat humana.

- L'actualitat de l'Islam (700 milions de seguidors), era posada en evidència.

- El germà Roger de la comunitat de Taizé, a Barcelona, va presidir l'aplec europeu del concili dels joves. S'hi reuniren uns 30.000 joves.

- La cloenda de l'Any Internacional del Nen (1979) va tenir àmplia repercussió en els actes celebrats a Barcelona amb la intervenció del canonge belga Joseph Moermans.

- El diari catòlic francès "La Croix" celebrà en 1980 el seu centenari.

- L'arquebisbe Pont i Gol obrí el IV Centenari de sant Pere Claver a Verdú.

- El bisbe ortodox monsenyor Germain visità Catalunya.

- L'Església del Brasil denuncia el genocidi d'indis per a dur avant l'apropiament de llurs terres.

- Els juristes catòlics de Pax Romana proposaren de crear un "Codi de Drets dels Refugiats" per fer més completa la Convenció de Ginebra de 1951.

de la Pau 1979, es proposa fer més extensa la seva obra a Xina.

- L'Acadèmia Catòlica de Sabadell va commemorar el XXV aniversari de la mort del doctor Lluís Carreras.

- Declaracions per a "Catalunya Cristiana" del bisbe de la Seu d'Urgell, Joan Martí Alanís, sobre ensenyament, divorci i la situació socio-política.

- La vila d'Ascó (La Ribera)

celebra el III centenari del naixement del beat Pere Sans i Jordà.

- Mort de Joan Sansa, gran catòlic i català de la Seu d'Urgell.

- A Banyoles (Gironès) tenen lloc unes trobades sobre la pastoral al Bisbat de Girona.

- Campanya contra la fam: Mans Buides.

- Mn. Joan Busquets, ponent de l'Assemblea diocesana de Barcelona parla de la catequesi dient

que es tracta d'una activitat en la qual ha d'intervenir-hi tota la comunitat eclesial.

- Primera pastoral conjunta dels bisbes de la Gran Bretanya parlant de l'infant i de l'avortament.

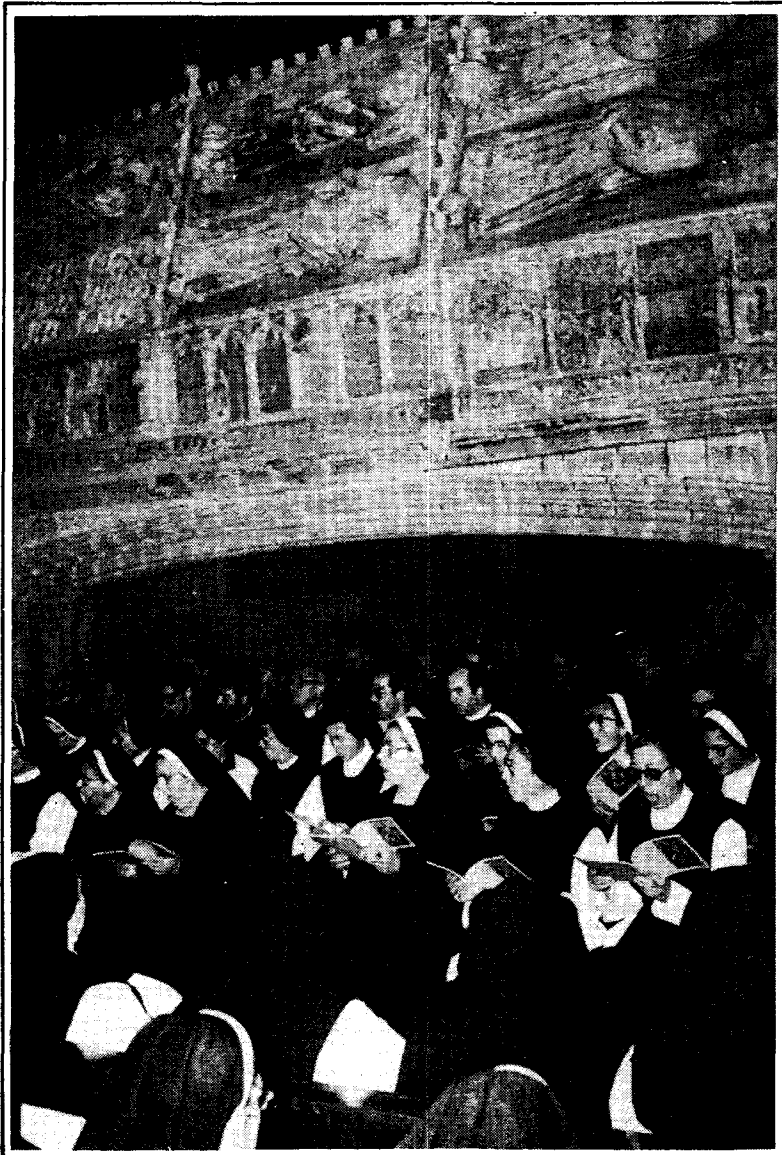
- Els bisbes catalans demanen un joc net per les eleccions al Parlament de Catalunya. Amb motiu d'aquesta consulta "Catalunya Cristiana" inicia una sèrie d'entrevistes amb Heribert Ba-

rrera, Anton Cañellas, Jordi Fjol, Joan Raventós i Antoni Gutierrez.

- Cinc milions de nens mor cada dia per manca de vacunacions.

- Mn. Narcís Tibau, sacerdot de Palamós, (Baix Empordà), explica la seva experiència missioner al bisbat d'Ibar (Equador).

- L'Organització Mundial de

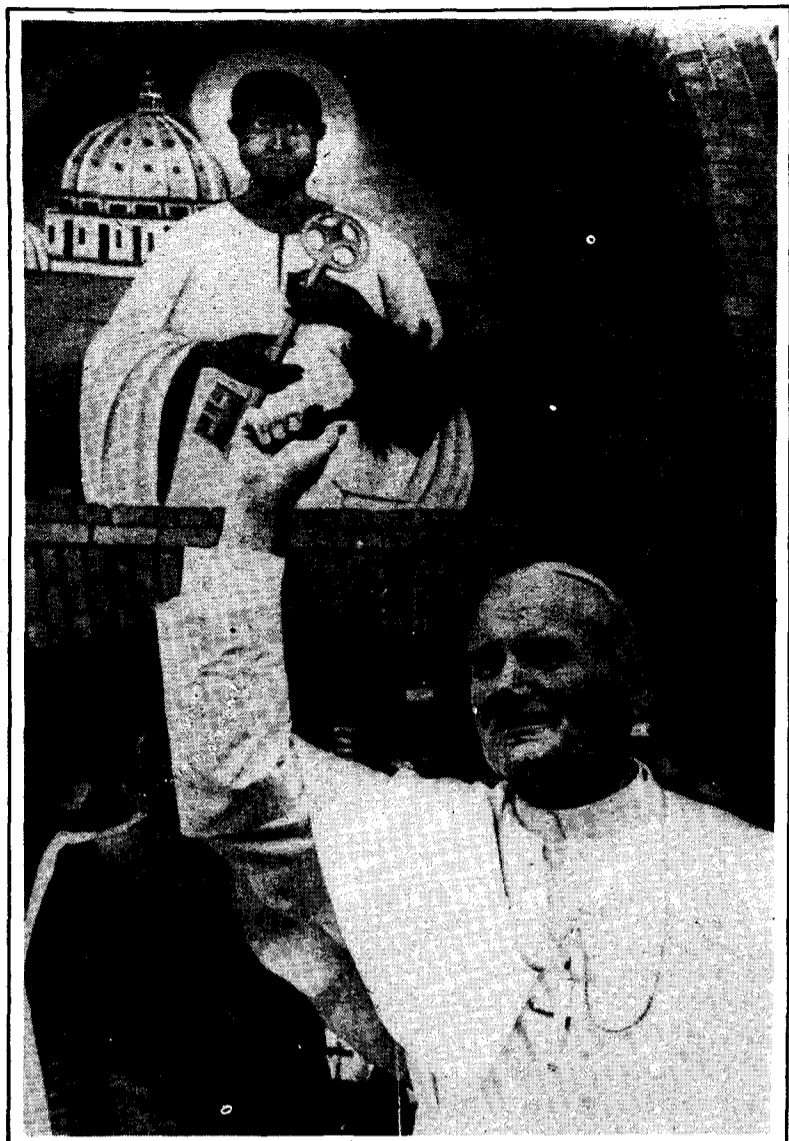
L'Església, en comunió amb el Verb i amb el Poble de Déu, esdevé lloança viva en l'acció litúrgica.

Minyons Escoltes/ Guies Sant Jordi, celebrant la Pasqua.

Febrer

- La mare Teresa, Premi Nobel

L'Església de Jesucrist, edificada sobre el fonament dels Apòstols i dels seus successors és i serà per els homes de tots els temps "sagrament de salvació".

Salut recomana prohibir la publicitat en el tabac.

● Ciudad Real és erigida en diòcesi.

● Sis carmelites descalces de Castelló de la Plana marxen com a missioneres a l'Alt Volta (Àfrica).

● S'inaugura el nou temple de Vallfogona de Balaguer (La Noguera).

● En el darrer número de febrer s'inicia la col·lecció d'especials

dedicats als bisbats. Aquest primer ho és a Vic.

Març

● Amb motiu del XV centenari del naixement de sant Benet, Joan Pau II visita Ostia, Subiaco i Montecassino.

● Declaracions del abadesa del

monestir de clarisses de Pedralbes: "Malgrat la crisi, la vida contemplativa té futur".

● Trobada multitudinària (uns 12.000 nois i noies escoltes i guies de sant Jordi de Catalunya).

● Joan Pau II rep el suport d'un miler d'intel·lectuals francesos.

● Cinquanta matrimonis de Renovació Carismàtica s'apleguen a Barcelona.

● Els catòlics nord-americans fan col·lectes per la premsa catòlica.

● S'estrena a Suïsa la Simfonia dels Dos Mons. amb text d'Helder Camara i música del P. Kaelin.

● J.M. Gavin realitza l'inventari de totes les esglésies de Catalunya. Amb motiu de l'aparició del 5è volum (Bages), C.C. li fa un interviu.

● El doctor Robert Runci, 57 anys (102è bisbe de Canterbury) nou primat dels anglicans vol accelerar l'ecumenisme.

● Reunió de 60 delegats d'"Hora 3", important moviment de la joventut cristiana rural.

● A Tarragona surprimeixen els aranzels parroquials.

● Joan Pau II continuà les visites a les parròquies romanes.

● Justícia i Pau dels bisbats de Barcelona, Girona i Tarragona demanen treballs públics pels aturats sense subsidi.

● Una biografia del doctor Pere Tarrés i Claret traduïda a l'italià.

● Diada del Seminari a Barcelona:

1970 101 seminaristes.

1979 44 seminaristes.

● 135 infants orfes viuen a Sant Josep de la Muntanya, sense cap mena de protecció civil o eclesiàstica.

● La Casa Missió de Banyoles (Gironès) es dedica a l'apostolat dels joves de 12 als 20 anys.

● Segon especial bisbats de "Catalunya Cristiana". Aquesta volta, Tarragona, amb un article del Dr. Pont i Gol.

● El bisbat de Girona reclama l'inventari artístic de cada parròquia.

● El Papa presidí el Sínode de l'Església Ucraïnesa. Es pogué celebrar, amb certes preocupacions.

Abril

● Una relíquia de sant Vicenç Ferrer arriba a València procedent de Vannes, a la Bretanya (França).

● Carta del Papa als bisbes i sacerdots sobre el misteri eucarístic.

● La diòcesi de Solsona prepara una pastoral per als petits nuclis de població.

● Una nova parròquia a Girona: sant Pau.

● El procés de beatificació de Torras i Bages avança.

● "La pluriocupació pot ser un robatori", afirma el bisbe de Màlaga, mossèn Buxarrais.

● L'episcopat canadenc nomena secretari general una dona, la germana Gisèle Turcot de 40 anys.

● Assassinat de Mons. Oscar Arnulfo, arquebisbe d'El Salvador. Durant els seus funerals a la catedral es produeix una gran mortaldat; quaranta persones, a càrrec de l'extrema dreta.

● El President Tarradellas cedeix el seu arxiu al monestir de Poblet.

● Mn. Joan Clos nou provisor del bisbat de Solsona advoca per la creació d'un Tribunal eclesiàstic regional.

● Les religioses oblats de Tortosa celebren el seu centenari.

● El Papa es posà a confessar el divendres sant a la basílica vaticana.

● El doctor Moncadas, bisbe de Solsona va dir en la seva visita pastoral: "Espero ser evangelitzat per vosaltres".

● La Creu Roja denuncià un dèficit anyal de 425.000 litres de sang per tot l'Estat espanyol.

● Caritas de Barcelona fa un informe esborronador sobre els ancians que cobren les 4.000 pts. cada mes del Fons Nacional d'Assistència.

● Els benedictins de Luxemburg i Bèlgica adrecen una carta als joves en ocasió del XV centenari de sant Benet.

● L'edifici cristià més antic de Catalunya —l'església de sant Eudald— és amenaçat pel pantà de Sorba.

Maig

● A l'illa de Patmos (Grècia) va iniciar-se el diàleg comunitari entre l'església catòlica-romana i les ortodoxes.

● 127 milions de pessetes, pressupost de la diòcesi de Girona.

● Sant Celoni (Vallès Oriental) rebé la trobada anyal de l'Hospitalitat de la Verge de Lourdes. (380 malalts impedits s'hi concentraren).

● Joan Pau II visità Torí. Fou rebut per un milió i mig de fidels. (Torí es qualificada com un focus de terrorisme).

● L'Església a Andorra és servida per dotze preveres. S'han fet públics els resultats d'una enquesta on s'estudia el tarannà del jovent andorrà.

● Els sacerdots de 16 Conferències episcopals europees es reuniren a Montserrat en la seva 8a reunió.

● Els bisbes de Catalunya es dolen de la publicació del llibre "Jesús de Natzaret" del P. Jordi Llimona.

● "Catalunya Cristiana" publica el tercer especial dedicat a bisbat de Lleida.

● Elecció del nou vicari general de l'Església ortodoxa espanyola: Joan Garcia Casanovas, de Vilassar (El Maresme).

● El secretariat de Pastoral Familiar de l'Arquebisbat de Barcelona publica unes orientacions pastorals per parelles que només han celebrat matrimoni civil.

● Uns cent mil infants de Bangla Desh perden la vista per manca de nodriment.

● El nou president de la Generalitat, Jordi Pujol-Soley, visita els arquebisbes de Tarragona i Barcelona.

● Joan Pau II fa un viatge d'uns 18.000 quilòmetres per Àfrica, visitant 6 països en 10 dies. És el quart viatge internacional del Papa.

● L'arquebisbe Pont i Gol declara que "el baptisme ha de ser quelcom més que un costum social.

● Un franciscà, monsenyor José Gómez, nou bisbe de Lugo.

● Descens de la natalitat a Catalunya: cada any deixen de néixer uns 15.000 infants.

● Important trobada del moviment "Hora 3" a Poblet.

● El Papa demana als preveres de deixar els càrrecs polítics als laics.

● A Moçambic les monges de clausura han de fer el servei militar.

● La diòcesi de Lleida publica el pressupost de 1980: 90 milions i un dèficit de 10 i mig.

● Els dos mil obrers del Vaticà se sindiquen.

● Un segle dels germans maristes a Catalunya.

Juny

● Joan Pau II inicià una visita de 4 dies a França pronunciant a la seu de la UNESCO un important discurs sobre les minories nacionals. Li tributaren una rebuda multitudinària i afectuosa i hom digué que el Papa havia reconquerit el cor de França.

● En unes declaracions de Mons. Gea a "Catalunya Cristiana" diu que en "els contactes bisbe-sacerdots no hi calen intermediaris".

● El dia 12 històrica trobada de 300 membres de les comunitats benedictino-cistercenca de tot Catalunya a Poblet amb motiu del XV centenari de sant Benet. Hi assistiren l'arquebisbe de Tarragona i el vicepresident del Parlament europeu.

● "Catalunya Cristiana" fa un especial dedicat a Badalona.

● Canvis a la parròquia del Remei de Vic, regentada per PP. franciscans.

● Mor el cardenal Sergio Pignedoli, president del secretariat per als no creients i un dels papables en el darrer Cónclave.

● Setanta-un laics estudien a l'Institut de Teologia de Barcelona.

● Cicle de conferències sobre "Respecte a la vida humana", "L'avortament és una pena de mort prematura".

● El Papa va iniciar el dia 30 un viatge de 13 dies a Brasil.

Taizè, obert de bat a bat a un autèntic ecumenisme, és lloc de trobament de noies i nois d'arreu del món que cerquen "amb sinceritat de cor" la resposta de l'Evangelí i de la fe de l'Església.

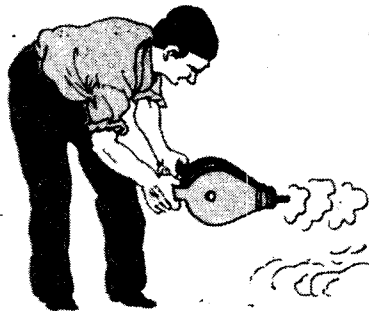
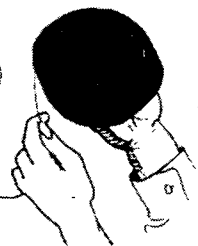
(Continuarà en el número vinent)

AI "CAVALL FORT"

hi ha una llició per a nens i nenes
amb premis de "la Caixa".

una llició
amb premi

patrocinat per
CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

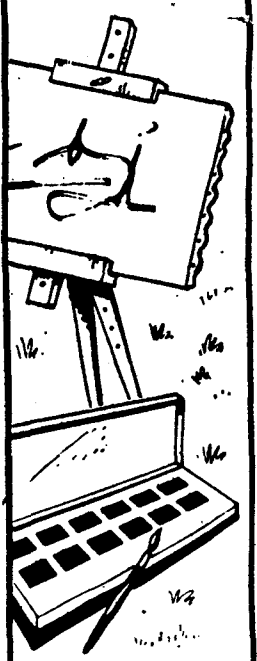
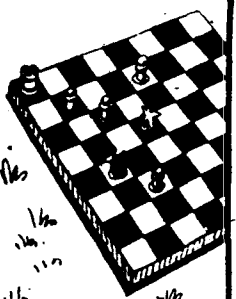
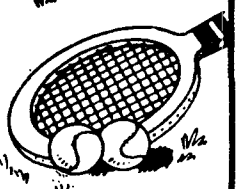
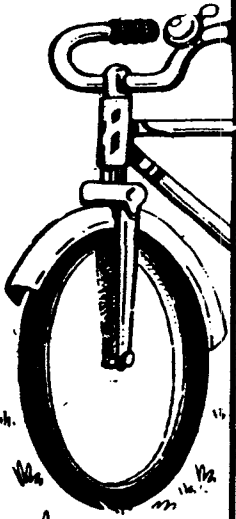
A partir de noms que designen objectes, eines, recipients, etc., es poden formar verbs derivats del primer grup -acabats en -ar-, que expressen una acció relacionada amb aquests noms, afegint la terminació -ar al seu radical. Així, dels noms segell, arrel, cisell i niquel hem tret els verbs segellar, arrelar, cisellar i niquelar.

En aquesta pagina hi ha vuit dibuixos cadascun dels quals representa una acció que es fa amb una cosa determinada. Després de llegir deingudament la regla de l'enguatge, escriviu en un full de paper - no us hi deixeu el vostre nom i la vostra adreça - els vuit verbs que expressen cada una de les accions dibuixades i aneu a dur aquest full a qualsevol delegació o agència de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. Entre totes les respostes correctes rebudes "la Caixa" sortejarà els premis indicats al cap de la pàgina.

Solució i guanyadors del concurs núm. 432.- No sé notar-hi la diferencia: ...aniré a cal notari; ...cal dispensar-hi molta atenció; ...al ball, a armar-hi una mica de gresca; Ara ja tenim armarí. ... Quin comentari més poca-solta!

Eva Ribó i Coma, de Valldoreix (una bossa d'esport)
Josep M. Reyes, de les Preses (una pilota de basquet)
Alba Roca i Xirinachs, de Tarragona (una capsa d'aquarel·les)
Alex Joaniquet, de Barcelona (un monopati)
Immaculada Garcia i Montalà, de Tarrés (una bicicleta DERBI)

3

PATROCINAT PER: CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Calendari

Diumenge, 4 de gener.
Sant Titus i Rigobert, bisbes,
i Santa Angela de Fulgino.
El sol surt a les 7,18 i es
pon a les 4,35.

Fira a Puigreig i Ribes de
Freser.

Dilluns, 5 de gener. Sant
Telesfor, papa. Sant Simeó
Estilita, Santes Emiliana i
Amèlia, verges.

Fira a Amer, Balsareny,
Frontonyà, Igualada, Man-
lleu, Monclar i Sanahuja.

Dimarts, 6 de gener.
Epifania del Senyor. Adora-
ció dels Reis Melcior, Gaspar
i Baltasar. Nostra Senyora
dels Reis (o del Pi). Sant Joan
de la Ribera, arquebisbe de
València.

Fira a Casserres.

Dimecres, 7 de gener.
Sant Raimon de Penyafort,
dominic i Sant Julià, bisbe.

Festa major a Esterri de
Cardós, Figuerola, Lliçà de
Munt, Portbou i Vergès.

Dijous, 8 de gener. Sant
Apol·linar, bisbe, Sant Eladi i
Teòfil, martirs, i Santa Gúdula
verge.

Divendres, 9 de gener.
Sant Eulodi de Còrdova i
Julià, màrtirs, i Santa Basi-
lisa, màrtir i Santa Marciana,
verge i màrtir.

Dissabte, 10 de gener.
Sant Gregori i Sant Agatò,
papes i Sant Pare Urseol,
monjo.

Festa major a Nalec.

Fira a Pont de Suert.

La Bíblia a l'abast

Elogi de la Saviesa

(Sir 24: 1-2.8-12 grec)

Ens trobem davant d'una de les pàgines més belles del llibre de Jesús, fill de Sira, també dit llibre de l'Eclesiàstic. El pensament teològic hi és profund i el nervi poètic broda les paraules que surten d'un cor enamorat del do que Déu ha dipositat en el seu poble. El poema té ressons còsmics (vv 3-5), que ens transporten a la narració sacerdotal dels orígens del món (Gn 1), on se'ns conta que la terra ha nascut de la paraula de Déu. Així l'obra en la creació ens mostra amb tot el seu esplendor la Saviesa del Creador, ordenant el caos i fent sorgir l'univers amb les seves lleis indestructibles. Des d'aquesta visió l'autor ens porta a la contemplació d'Israel, heretat de la Saviesa de Jahveh, nascut de la paraula de Déu —manifestada en aquest cas en la "Torah", la Llei— que l'ha configurat i el presenta com el poble de la reunió de Jahveh, el poble de la reunió dels sants (v 12).

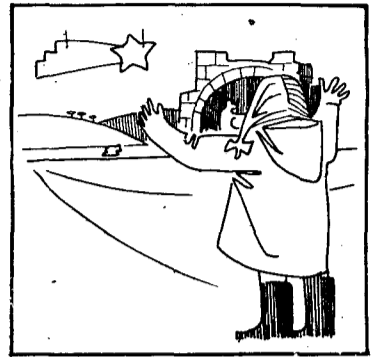
La Saviesa ens és presentada com una persona que parla i actua. És certament una criatura de Jahveh: **Vaig sortir de la boca de l'Altíssim** (v 3), creada, però, **abans del temps, des del principi** i projectada sobre l'eternitat (v 9). Ella embolcà el naixement de la terra (v 3); entronitzada a les altures (v 4) va recórrer tot el més enlairat i profund del cosmos (v 5), mostrant-se sobirana a tot arreu (v 6). El v 7 posa com un núvol sobre el panorama radiant que l'autor ens descriu. La saviesa cerca un lloc on poder quedar-se per sempre. La que ha intervingut en la creació de tantes i tantes meravelles i ha estat aplaudida arreu, no troba on reposar. És una manera de dir que, en general, el món no està per la Saviesa de Déu. S'estima més la prudència i el càlcul humans, fonamentats en la llei del més fort i en el control personal del poder i del domini. Aquí tenim un principi d'explicació del perquè del pecat del món. Déu ha posat al món la Saviesa, però els homes s'han estimat més decantar-se a favor de la follia. Per això l'autor ens farà entrar a la contemplació de la

història de la salvació. La Saviesa rep una ordre de Déu: **Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat, treu nous plançons entre els meus elegits** (v 8). Així la Saviesa s'identifica amb la Llei, expressió de la fe d'Israel en el seu peregrinatge per la vida i manifestació de l'Aliança de Déu amb el seu poble. **M'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem** (vv 10b-11). La llei acceptada i viscuda troba us dels seus moments més expressius en la litúrgia del temple. Es també la Saviesa la gran inspiradora de la litúrgia, la que dona ànima al culte i el fa expressió joiosa de la fe salvadora: **Li dono culte davant d'ell al temple sant** (v 10a), **estaré per sempre en la reunió dels sants** (v 12b). Israel és presentat així, malgrat els seus defectes, com el gran lluminar de la Saviesa de Jahveh, que il·lumina tot el món.

Com de costum, aquesta primera lectura ens vol introduir al text de l'evangeli. L'evangelista ens presenta la Paraula de Déu, Vida i Llum dels homes, fent-se home i plantant el seu tabernacle entre els homes. La Paraula de Déu feta home és Jesús, el misteri del naixement del qual estem celebrant-joiosament aquests dies de Nadal. Jesús és més que la Saviesa de Déu tan bellament personificada en el text del fill de Sira. Jesús és Déu present personalment en el cor de tot home i presidint la història de la humanitat. L'autor de la primera lectura no va arribar tan enllà en la seva visió. Es movia en l'àmbit d'un estadi molt concret de la revelació que anava fent camí pacientment al costat del poble cap a la seva plenitud. Sant Joan en canvi es mou dintre la revelació completa. Per això a la llum del Nou Testament, els cristians fem avui una nova lectura del bellíssim poema de Jesús, fill de Sira. És la lectura que ens mostra el sentit ple de l'Escritura, la clau de volta de la qual té un nom: Jesús, Fill de Déu, nat a Betlem.

Josep M. Aragonès

L'Epifania del Senyor

El nom d'Epifania o de Teofonia revela l'origen oriental de la solemnitat. Cal cercar els seus primers vestigis entre els gnòstics basilidians, a Egipte, entre els anys 120 i 140. Segons Climent d'Alexandria, els deixebles de Basilides celebraven el baptisme del Senyor el 10 o el 6 de gener.

El 6 de gener era una data consagrada a les festes del solstici d'hivern a Egipte i a Aràbia. Però la celebració concreta del baptisme de Crist tenia una significació particular per a tots aquells que creien que l'encarnació havia tingut lloc en aquest moment de la vida de Jesús.

La festa no esdevingué una solemnitat comuna fins al segle VI. Ja era tradicional a Gàl·lia, l'any 360.

Quan Orient adopta el Nadal, en el tema nadalenc, la festa del 6 de gener cedí el lloc a la manifestació de Crist als mags per l'estrella: aquest serà el tema predominant (no únic) de la festa, sobretot a Occident. L'Epifania és la celebració de la manifestació de Déu als homes en el seu Fill, o sigui, la primera fase de la redempció.

A. O.

L'Església celebra

4 de gener. Diumenge II després de Nadal. Lectures: primera Sir 24, 1-4.12-16; salm 147; segona Ef 1,3-6.15-18; tercera Jo 1, 1-18.

5 de gener. Dilluns de la II setmana de després de Nadal. Lectures: primera 1 Jo 3, 11-21; salm 99; segona Jo 1, 43-51.

6 de gener. Epifania del Senyor. Lectures: primera Is 60, 1-6; salm 71; segona Ef 3, 2-3. 5-6; tercera Mt 2, 1-12.

7 de gener. Dimecres de la II setmana de després de Nadal. Lectures: primera 1 Jo 3, 22-4,6; salm 2; segona Mt 4, 12-17.

8 de gener. Dijous de la II setmana de després de Nadal. Lectures: primera 1 Jo 4, 7-10; salm 71; segona; segona Mc 6, 34-44.

9 de gener. Divendres de la II setmana de després de Nadal. Lectures: primera 1 Jo 4, 11-18; salm 71; segona Mc 6, 45-52.

10 de gener. Dissabte de la II setmana de després de Nadal. Lectures: primera 1 Jo 4, 19-5,4; salm 71; segona Lc 4, 14-22a.

Catequesi dels signes

Conèixer més bé la litúrgia

I la Catequesi

L'home cristià necessita constantment en la seva vida una CATEQUESI pel creixement i progrés de la pròpia fe.

A. Experiència de l'església antiga

- Llarg catecumenat pels qui volen entrar a formar part de la comunitat.
- Diverses etapes a través dels escrituris, per arribar al Baptisme.
- Participació als sacraments, a l'Eucaristia i a la Catequesi dels cristians.

b. La catequesi a l'església d'avui

- La Catequesi està massa limitada als infants (iniciació a la vida cristiana).
- La Catequesi no es pot limitar a la participació o preparació als sacraments.
- La Catequesi ha de ser una constant en la vida de tot cristià.
- La Catequesi d'Adults, segons els diversos estils, grups, necessitats, conveniències, és imprescindible per al creixement i maduració de la fe cristiana.

II La catequesi litúrgica

- La celebració litúrgica ha de ser el punt on ha d'arribar tota catequesi.
- Sovint convindrà també que la litúrgia sigui el punt de partida de la catequesi.
- Sovint convindrà també que la litúrgia sigui el punt de partida de la catequesi.
- La nostra litúrgia està carregada de signes catequètics, que han d'ajudar el creixement de la fe cristiana.

L'OBRA SACERDOTAL DE CRIST ES CONTINUA, EN EL TEMPS, PER LA LITÚRGIA, QUE, A TRAVÉS DELS SIGNES SENSIBLES, REALITZA LA SALVACIÓ

Cal parar atenció!

- L'home cristià té necessitat de signes i gestos que l'ajudin a expressar la seva fe.
- La litúrgia celebra la fe, per mitjà de signes visibles eficaços.
- L'eficàcia dels signes litúrgics depèn de la gràcia de Déu, que sempre és gratuïta.
- L'home ha de col·laborar-hi amb la seva resposta lliure.

VEUS AQUÍ LA NECESSITAT D'UNA BONA CATEQUESI DELS SIGNES LITÚRGICS!

F. Xavier P. Pares

* A partir d'aquest número oferirem aquests esquemes de catequesi litúrgica com una "eina de treball" per a potenciar l'acció pastoral que en aquest sentit porten a terme molts grups cristians.

Joan Pau II als bisbes del Vietnam

Cal participar en la vida de la nació

La unió amb Roma i dels bisbes entre ells mateixos, l'esperança posada en la veritat de la nostra fe i l'amor a la pàtria són les tres exhortacions que Joan Pau II ha fet a un grup de bisbes del Vietnam arribats al Vaticà per la vista "ad limina".

El que Pau VI no obtingué

El sant Pare adreçà una allocució plena d'entrançable afecte al grup de bisbes.

Ha recordat el que Pau VI sofrí esperant els bisbes de Vietnam i que només li fou donada l'alegria de rebre en el consistori cardenalici l'arquebisbe d'Hanoi, monsenyor Trin Nhu Khue. Només el 1980 els pastors vietnamites han pogut trobar-se, en dues ocasions, amb el seu germà gran, el successor de Pere, motiu pel qual aquesta data farà època en els annals de l'Església local.

"Jo mateix he viscut la preocupació d'una Església local"

Joan Pau II s'ha mostrat content que hagin pogut venir novament a veure i escoltar a qui la Providència ha fet venir de lluny per assumir la càrrega de confirmar als seus germans en la fe i en la caritat. "Deixeu-me que us digui —els ha explicat— com és la meua unió amb els bisbes de Vietnam per la meua missió particular i perquè també jo mateix he viscut les preocupacions i esperances d'una Església local, en l'ambient, ben cert, d'una conferència episcopal que m'ha ajudat molt. Continueu amb el Papa passi el que passi. L'experiència secular de l'Església fa dir que les iniciatives d'un episcopat, lluny de ser rares a la unitat catòlica, troben en la referència al bisbe de Roma la garantia i el valor que els calen, ja que la comunió efectiva i afectiva amb el successor de Pere és la condició imprescindible de la unitat entre vosaltres, unitat que és vital per al poble."

L'episcopat es u i indivisible

"Hem de mantenir aquesta unitat nosaltres, els bisbes que presidim l'Església per donar testimoni que l'episcopat és u i indivisible; que res no enganyi els fidels ni capgiri la veritat, perquè l'episcopat és u." Per Joan Pau II, un dels instruments d'aquesta unitat vital és la conferència episcopal; per això ha evocat les primeres passes de la conferència episcopal vietnamesa i el primer document signat pels seus trenta-set bisbes el mes de maig proppassat.

Estimar la pàtria

Recordant-los la pedagogia de Crist, que és una pedagogia de l'esperança, els ha engrescat a tenir esperança en el futur del seu país i de l'Església d'allà, i els ha confirmat en l'amor a la pàtria, ja que en aquest pla tan important i delicat l'ensenyament del Crist és significatiu. No oblideu que el Concili ha posat en relleu l'obligació de tots els ciutadans a participar en la vida de la nació per la consecució del bé comú. "L'esperança no té res a veure —ha dit com a cloenda— amb la pietosa resignació o el quietisme antievangèlic."

El Papa intervingué per evitar la invasió de Polònia

Segons que es diu, el papa Joan Pau II ha intervingut de manera decisiva en evitació d'una intervenció militar soviètica a Polònia. Efectivament, en fonts extraoficials es confirma que recentment han existit contactes importants entre la Unió Soviètica i la santa seu sobre el tema polonès.

En dits contactes, el Kremlin s'havia mostrat disposat a renunciar a la intervenció militar a Polònia, amb la condició que l'Episcopat polonès aconseguís de frenar les actituds d'aquells polonesos que miren de radicalitzar la situació fins a uns límits que la Unió Soviètica no acceptaria. La conseqüència més directa d'aquest "pacte" Kremlin-Vaticà deu ser la carta pastoral dels bisbes polonesos que fou llegida fa uns diumenges a tots els temples de Polònia i en la qual els bisbes demanaven prudència i desqualificaven els extrems. La carta fou elogiada fins i tot per l'agència soviètica Tass.

Segons el diari "La Stampa", un destacat responsable de relacions exteriors del comitè central del partit comunista soviètic, Vadim Zagladin, es trobà el 9 de desembre a Roma amb un representant vaticà enviat pel cardenal Casaroli.

Passada aquesta trobada hi ha hagut alguns intercanvis d'informació entre el Kremlin i la santa seu. Amb anterioritat, concretament el 4 de setembre, un altre destacat representant del partit comunista soviètic, Anatoly Adamishin encarregat dels afers d'Itàlia i del Medi-

terrani, fou rebut pel cardenal Casaroli en el marc de la preparació de la Conferència de Madrid.

Segons sembla, ja llavors l'enviat soviètic havia dut un escrit al Papa on es donava a entendre que la Unió Soviètica no envairia Polònia.

Crònica de Roma

La XIV diada mundial de la Pau

ROMA. (Del nostre corresponent). — La llibertat: Aquest és el tema que el papa Joan Pau II ha escollit per a la XIV diada mundial de la Pau, que se celebrarà el dia 1 de gener, tal com es feia en anys anteriors. El mateix Papa en el seu missatge ens parla d'aquet dret fonamental que ha de trobar-se en tots els llocs on l'home actua i que és una condició fonamental per tal que els ésser humans no marxïn vers l'autodestrucció.

El Papa disposa d'una comissió que treballa a fi que tots els ideals expressats en els missatges anuals i en els seus grans documents siguin, en l'Església, alguna cosa més que paraules, per més autoritzades que estiguin. Es tracta de la pontificia comissió *Justitia et Pax*, ben coneguda, no sempre plaent a tothom, que no fa gaire acaba de reunir-se novament, posant el seu esforç, sobretot, en analitzar situacions actuals d'injustícia i de violació dels drets humans amb el fi de tractar de paliar-los sense plànyer cap esforç. "Es ben cert —insistí el seu president, cardenal Gantin— que és una tasca primordial de la comissió aprofundir i ordenar el pensament pontifici, els elements principals de la qual són la clau de volta per fer més pregon el magisteri social; més també ho és el de sensibilitzar, organitzar i relacionar-se amb els organismes amb capacitat d'aconseguir resultats concrets en el terreny de la realitat."

Naturalment, aquesta reunió va puntualitzar diversos aspectes de l'organització de la diada mundial de la Pau. Tenint en compte els

"problemes de la pau en el món, avui" i després d'un breu examen de la present situació de la política mundial i dels greus episodis que en aquests darrers mesos han enterbolit l'equilibri entre les nacions, els bisbes i experts reunits han establert prioritats, i també pistes d'acció.

El concepte de pau, la voluntat de pau —han insistit— implica el refús de qualsevol forma de violència i agressió, ja sigui aquesta la guerra i la guerrilla, ja es tracti d'una forma tremendament danyosa i injusta com el terrorisme, i àdhuc el terrorisme moral, el recurs de l'amenaça de la força per resoldre un conflicte o l'explotació basada en l'abús de poder. L'assemblea general ha subratllat la necessitat d'aprofundir els fonaments morals i bíblics de la pau i de no limitar l'esforç únicament en l'anàlisi de les situacions —vegi's la insistència i reiteració d'aquesta actitud— i dels fets, els quals s'esgoten en una actitud negativa de condemna de l'agressió, sense presentar, per contra, la pau en la seva realitat positiva.

Amb particular relleu s'ha fet front també al problema del desarmament i de la distensió, amb referència a la conferència de Ginebra, pel tractat de proliferació d'armes nuclears.

Cal esperar que la celebració d'aquesta diada de començaments del 1981 signifiqui un pas endavant en l'educació per a la pau, no solament dels cristians, sinó de tots els homes de bona voluntat.

Enric Planas

AVUI 2000

Campanya per la consolidació i relançament del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24

EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

Nom i Cognoms.....
 Carrer..... N.º..... Pis.....
 Telf..... Població.....
 Els prego que em subscriguin al diari "AVUI" a partir del dia 1er. del mes vinent
 Barcelona: (repartiment a domicili) Fora de Barcelona

Trimestral	2.229 ptes.	Trimestral	2.074 ptes.
Semestral	4.458 ptes.	Semestral	4.148 ptes.
Anual	8.916 ptes.	Anual	8.295 ptes.

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETI a:
 Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a.
 Barcelona-7.

Catalunya Cristiana

Un setmanari que vol servir a tots

El Vaticà dia a dia

Joan Pau II al Japó i Filipinas

Oficialment ja ha estat anunciat el viatge del papa a les illes Filipines i al Japó, que serà els dies 17-27 de febrer. Segons que sembla, l'estada a Filipines durarà uns cinc dies i les etapes del viatge ja s'han previst per les visites a les illes més grans de l'arxipèlag: Luzón (on hi ha la capital, Manila), Mindanao, Pamai i Cebú. La visita al Japó, el dia 17, tindrà una durada de quatre dies i es farà a les ciutats de Tokyo, Osaka, Hiroshima y Nagasaki.

S'ha parlat d'escales especials de l'avió del papa a l'illa de Guam, al Pacífic, i en algun altre indret asiàtic. També d'un probable retorn a Roma sobrevoiant la zona àrtica.

Un barri de Roma amb tensions religioses

El diumenge, 14 de desembre, el sant pare visità a la tarda la parròquia del Naixement de Nostre Senyor Jesucrist, fora de la porta Metrònia, a Roma. Després també visità l'església de la Preciosíssima Sang. Aquesta parròquia atén unes 7.800 famílies, amb uns 28.000 habitants.

Es tracta d'una zona difícil, amb tensions polítiques fins i tot per la presència de grups partidistes extremistes, i un dels seus problemes parroquials és l'elevat nombre de persones velles que sofreixen la marginació derivada de la incomunicabilitat. Amb tot, la seva vida parroquial és intensa. El papa va reunir-se amb tots els grups parroquials, amb els quals dialogà estudiant la sortida a les situacions més difícils.

Milers de joves a Roma en l'oració de cap d'any

La comunitat ecumènica que el germà Roger va fundar i de la qual n'és el superior, compta actualment amb germans catòlics i protestants d'una vintena

de nacionalitats. Convidat a participar en el concili Vaticà II, el germà Roger mantingué un diàleg continuat amb els papes Joan XXIII, Pau VI i Joan Pau II.

Passats els anys seixanta, nombroses generacions successives de joves de tot Europa i també d'altres continents han anat a Taizé a cercar resposta als seus interrogants. Durant les setmanes d'encontres que tot l'any anima la comunitat, els joves profunditzen les fonts de la fe. Adesiara, grans celebracions d'oració apleguen joves en les catedrals d'Europa o d'altres continents. Amb ells Taizé s'ha oposat sempre a crear un "moviment" per tal de conduir-los millor, amb la intenció que es comprometin allí on resideixen.

Cada any, entre Nadal i cap d'any, es porta a terme una trobada europea. Després de les

de París (1978) i Barcelona (1979) que aplegaren un i altre prop de quinze mil joves, el de Roma té per tema cabdal arribar a ser pelegrins de reconciliació. La trobada serà des del dissabte 27 de desembre fins al dijous 1 de gener. Les trobades que Taizé promogué últimament en la grans ciutats París, Barcelona, Madrid, Viena, Munic, Dresde, Erfurt, Nova York, Washington, Montreal, Ottawa, etc., impliquen una participació en la vida de les parròquies. Aquesta trobada europea fou preparada durant vuit mesos a les parròquies romanes; més de cent cinquanta parròquies acolliren els joves per menjar i dormir entre les famílies o en els locals parroquials i per la reflexió del diumenge 28 de desembre i de cada matí.

"No és suficient la no violència"

"No pot edificar-se una societat amb l'únic principi negatiu de la no violència, ni tampoc sense dret i sense Estat", va dir el papa als juristes catòlics italians en una audiència amb motiu de celebrar un congrés nacional.

En el seu discurs al juristes, el papa va referir-se a l'eterna dialèctica entre posicions conservadores i moviments innovadors que volen canviar principis, valors i institucions. Joan Pau II manifestà positivament que es pot i cal bastir una societat fonamentada sobre l'amor. "Algú pensa —afegí— que les estructures es poden reformar pacíficament i hi ha qui creu que només una vegada feta la destrucció total i violenta d'aquestes estructures l'home pot arribar a una societat més justa i més humana".

Pel sant pare, aquesta ideologia de la violència "és el fruit molt amarg de la confusió d'idees" i parlà de veritable "antitesi, radical i sistemàtica, entre dret i violència", fent la distinció entre violència i força, alhora que damnava el dret basat en la força. El papa va definir la violència com "violació de la dignitat humana".

El missatge del Papa a la UNESCO discutit en taula rodona

Sis temes principals del missatge del papa Joan Pau II a la UNESCO, consagrat a l'home i a la cultura, el 2 de Juny darrer durant la seva visita a França han retingut l'atenció dels participants en una taula rodona reunida a la UNESCO i presidida per monsenyor Roger Etchegaray, arquebisbe de Marsella.

Monsenyor Poupard es fixà en el pensament internacional de Joan Pau II, la seva originalitat i la seva relació amb els discursos a la ONU i a la FAO. "El binomi home-cultura és el mateix cor de la seva reflexió en la vida internacional, ja que per ell l'home és un ésser de cultura, i aquesta dimensió fonamental és la que li permet d'enfrontar-se amb totes les alienacions", subratllà.

Joan Pau II va remarcar el laç orgànic entre la cultura i la religió, declarà en síntesi Felipe Herrera, president del Consell d'administració del fons internacional per a la promoció de la cultura de la UNESCO. "Cultura i religió han estat sempre part integrant d'un procés permanent d'interacció, qualsevol que hagi estat el període històric o el quadre geogràfic", va dir.

Herrera, per acabar, evocà el problema de les societats que neguen o minimitzen la religió. Hi ha "unes societats amb una realitat cultural existent al marge d'una presència religiosa acceptada o reconeguda, però aquestes situacions resulten més aparents que no pas reals, ja que la conducta de l'home —eix de la cultura— està influenciada per una ètica humanista estretament associada, pels seus orígens i les seves característiques, a les gran religions del món, encara que aquest fet sigui desconegut d'una manera formal", subratllà Herrera.

Ivan d'Hemptinne, de la UNESCO, se centrà en les responsabilitats dels científics: "acceptar que el dia d'avui la responsabilitat dels científics consisteix només en fer progressar la ciència per ella mateixa, sense cap mena de fre, suposa uns greus perills", va indicar. "Podem córrer el risc de veure com es gira contra la humanitat, contra el dret dels individus a la vida i contra llur integritat física o psíquica".

D'Hemptinne evocà també els perills de la manipulació genètica: "No hauriem de preguntar-nos qui decidirà en la matèria?".

Pierre Emmanuel, per la seva banda, va fer evocació de la concepció filosòfica de la cultura de Joan Pau II, mentre que la senyora Angeles Galindo, professora d'universitat a Madrid, establí un paral·lelisme entre instrucció i educació; la primera pren aventatge, segons Joan Pau II, sobre la segona, cosa que resulta "una veritable alienació de l'educació".

Butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm durant un any a CATALUNYA CRISTIANA

Nom i cognoms

Domicili

Població D.P.

Trameto les 1.500 ptes. per gir postal.

Incluc un taló barrat per aquest import.

Prego al Banc/Caixa

Agència

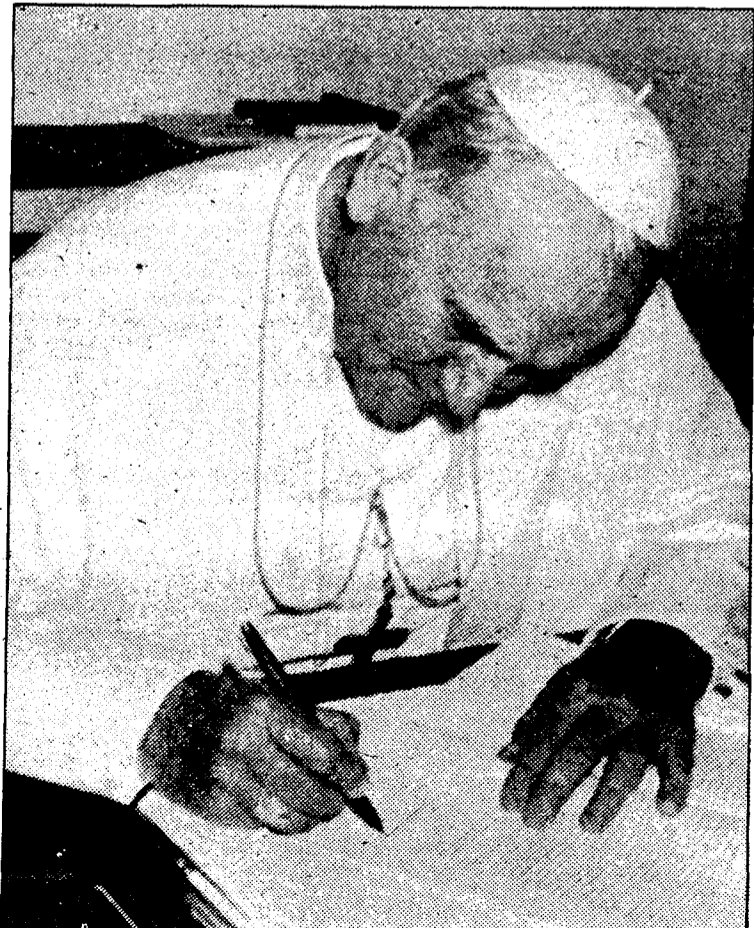
que se serveixi domiciliar aquest pagament anual fins a nova ordre, en la meua llibreta/compte n.º

Lloc Data

Signatura

Envieu aquesta butlleta a:

CATALUNYA CRISTIANA. València 244. Barna-7.

Pensant-hi bé

Als mags d'Orient

Estimats senyors: No sé si éreu tres com ens diu la tradició dels literats i dels pintors, —dels artistes me'n fio bastant perquè en el fons són bona gent—, o éreu una bona colla d'amics. Pel fet és igual. Ereu homes com els altres homes, només que colpits per una gran fe i una gran esperança; i amb això ja en tenim prou.

Ereu homes que, potser sense saber ben bé el perquè, crèieu en la bondat de l'home i de la vida, malgrat el desori que sovint hem de patir tots plegats, i esperàveu l'alba lluminosa d'un dia que il·luminés per sempre l'existència de tot i de tots.

Els jueus de la diàspora (pobrets, ja és ben trist això d'anar sempre d'ací i d'allà) i els mercaders israelites que venien a especular (i mireu que en sabien!) en els vostres mercats, us havien parlat de les promeses fetes als patriarques d'Israel i dels oracles dels profetes. Vosaltres escoltàveu i buscàveu "amb sinceritat de cor". Bons oïdors i acollidors de la Paraula revelada vàreu aprendre a "llegir els signes del temps". Vol dir veure-hi més enllà del nas. Endevinar darrera les creatures la presència del Creador. Escoltar la crida a fer camí seguint les petges que el Senyor deixa en el seu pas pel cor de l'home i de la història. I, una vegada més, s'acomplí: El qui busca troba. Es a dir, troba el que busca l'amor, perquè l'amor és fa trobadís per naturalesa.

I fóreu dels primers convidats a festejar la joia del naixement d'aquell Infant, que era també el naixement de l'esperança per a tots els homes de tots els temps. Punt.

Estimats mags —(les ganes és de dir-vos reis, però m'aguantó)— com que ja he perdut "l'inefable misteri dels infants" que tant atreu la vostra generositat, i sé que per més sabatots que deixés a la finestra o al balcó no em deixaríeu "coses", us demano que tingueu pietat, i vulgueu deixar-me en el cor una mica d'aquella llum feta d'estels i de fe, una mica d'aquella força feta d'esperança i de camí, una mica d'aquell amor fet de tendresa i de fidelitat.

Ho sé, ho sé. No cal que m'ho digueu. No m'ho mereixo. No faig prou "bondat", —(si la mare que em coneixia molt bé ja m'ho deia)—; per això, encara més, us prego que m'atorgueu aquests dons.

Estimats reis —(ja està, ja ho he dit!). No passeu de llarg. Per favor, aquesta nit, no. Que tota persona en el fons és un infant, i tots tenim en el cor la il·lusió d'un demà més lluminós i feliç.

Xesc Soliu

P.D.— Si quan passeu us vé de gust, feu-me un truc i farem res-sopó: turrons i vi ranci, d'acord?

Pessebre monumental d'Arenys de Munt

L'Agrupació de Pessebristes de la vila d'Arenys de Munt cada any se supera a si mateixa en la construcció d'un pessebre monumental a la placeta de l'Església parroquial. Es basteix a l'aire lliure i ocupa una superfície de 133 metres quadrats. Cada any se li dona un significat distint. Els primers anys s'imitaven cases bíbliques; fa uns anys s'escullen temes d'alguns indrets de Catalunya. Enguany, aprofitant l'avinentosa que un pessebrista entusiasta, el senyor Josep Rovira, els ha regalat les figures dels tres reis, s'hi reproduïx al fons la silueta del castell de Re-

casens (Alt Empordà) on sojornaran aquest any els tres reis. L'empresa és obra d'uns vint-i-cinc aficionats que durant tres setmanes treballen gratuïtament de 9 a 11 de la nit. Per a tots —i especialment al senyor Josep Borrell, que cada any és autor del disseny i director de tota la obra— vagi la nostra felicitació.

L'església parroquial, del segle XVI, és al costat del pessebre monumental. En presideix l'altar major un valuós retaule pintat pel cèlebre Pere Serafi, poeta i pintor que d'Itàlia vingué a Catalunya l'any 1534 i morí a Barcelona l'any 1567. Les taules

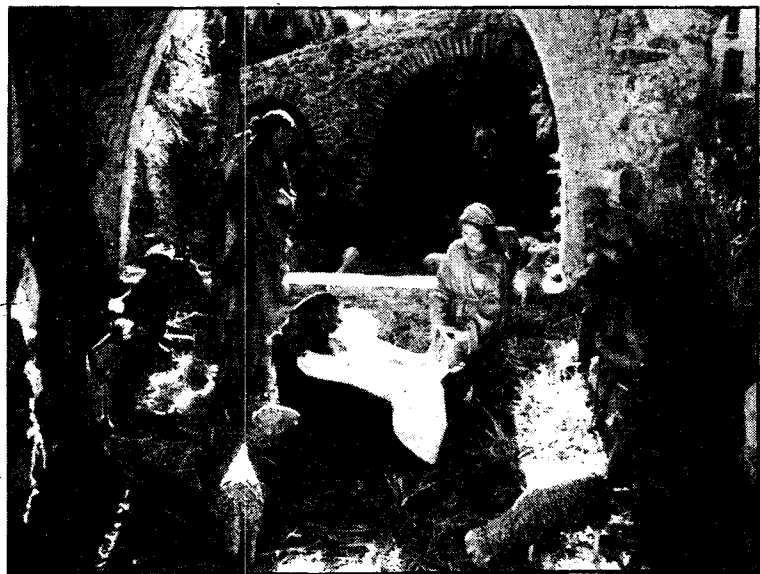
representen diferents passos de la vida de sant Martí de Tours, que és el patró de la vila.

Vint-i-quatre pessebres a l'Agrupació de Pessebristes de Sabadell

D'altra banda, l'Agrupació de Pessebristes de Sabadell va inaugurar el passat dia 13 de desembre el seu nou local a l'Acadèmia Catòlica, carrer de Sant Joan, 20, lloc precisament d'on havia sortit, fa més de cinquanta anys, l'Agrupació de Sabadell.

Amb aquest motiu l'Acadèmia Catòlica, conscient del servei que presta als pessebristes de la ciutat, ha ofert novament els seus locals del segon pis de l'edifici social. Cal dir que la Junta de l'Acadèmia Catòlica, aprofitant l'esdeveniment de l'acollida dels pessebristes, ha construït de nou l'escala principal de l'edifici, que encara estava en mal estat des de la passada guerra.

A l'acte de la inauguració, amb la concurrència d'un públic nombrós, hi assistí el delegat de Cultura de l'ajuntament. El president de l'Associació, senyor Tarruell, ressaltà en un breu parlament l'esperit i caliu que els pessebristes de Sabadell conserven al llarg dels anys, els quals han aconseguit de resoldre el problema del temps lliure, tant dels joves com dels grans.

Se celebra del 3 al 6 de gener

Creació 81, grup cristià sobre les arts a Barcelona

De quatre anys ençà se celebra el Jesús Folk-rock Festival, un esdeveniment que aglutina joves cristians interessats en les diverses manifestacions artístiques. L'any passat participaren en el festival més de mil persones procedents de tot el país i de l'estranger. Se celebrà a Burgos.

Quatre dies plens d'activitats amb tallers pràctics on es bescanviaren experiències i molts s'animaren a continuar llurs tasques. Dos recitals amb la participació de grups com Exodo (teatre musical), de Saragossa; Metamorfosis (rock simfònic), de Tarragona; Mark Williamson Band, que hi van anar expressament des d'Anglaterra per tal d'oferir un so i un missatge impactant; i una dotzena més de grups. Aquests festivals, oberts a la gent del carrer, eren un testimoni clar que el missatge predicat fa dos mil anys pel Fill del Fuster continua essent actual.

La quarta edició del festival se celebrarà a Barcelona del 3 al 6 de gener vinent. Hi haurà un planteig de tallers i grups de trobament semblant al dels anys anteriors, amb la novetat de quatre recitals (un cada tarda) amb grups com Miga de Pan, Sal y Luz i Rapapovos (teatre), de Santander; Menta i La Monda, de Burgos; Exodo i Nueva Vida, de Saragossa; i de Barcelona esperem Resso i un llarg etcètera encara per confirmar com Pedraviva, Shalom i Mostaza, de teatre.

Dos grans recitals

Els dos grans recitals de les nits del 4 i 5 de gener seran oberts a la gent del carrer. Comptaran amb la participació de diversos grups professionals de l'estranger. Ja ha confirmat la seva participació Donna Higtower, una nord-americana de color que està fincada professionalment a casa nostra i que tots hem conegut per mitjà de les seves actuacions a la televisió. Juntament amb ella The Godspell Messengers, un cor d'una dotzena de germans de color acompanyats per dos pianos que serà una delícia per als aimants de la música espiritual negra.

D'Alemanya, el grup Eden, un conjunt professional que també ha travessat la línia; llur música és simfònica i contemporània dins l'ona alemanya. I d'Irlanda del Nord vindran Cordner & Mandly, un grup de música celta amb mandolines, baixos, bodhrans (típic instrument de mà irlandès) i molt d'humor. També esperem Christian i Sheryl, de França, amb una música "blue grass" folk.

Es compta amb la participació de Lorenzo Valverde, tan conegut per la seva actuació com a primera figura musical d'"El Diluvió que viene". Amb la seva actuació hi aportarà una nota diferent. I un parell més de conjunts que s'anunciaran quan se sàpiga el lloc exacte del festival. Tot això i molt més per a un encontre de cristians que s'ha anomenat Creació 81. Més informació: Creació 81. Passeig Universal, 60-64, escala B, baixos 3a. Barcelona-31. Telèfons 358 51 96 i 358 89 91.

L'ESGLÉSIA ORTODOXA ESPANYOLA

Us convida a una conferència del seu Bisbe Protector Mns. Germain de Saint Denys sobre el tema "MATRI-MONI I DIVORCI" que tindrà lloc el dia 9 de gener a les 8 del vespre al Centre Ecumènic de Barcelona, carrer de Casp, 49.

Un obsequi

Catalunya
Cristiana

que dura tot l'any

C. Valencia, 244, 1.º, Barcelona 7.

Telèfons: 215.27.39, 215.27.84.
215.28.05, 215.24.33

Costums i tradicions

Fets gloriosos de "Raymundis de Catalonia"

Quan a la nit de Reis del 1275, Ramon de Penyafort lliurava la seva ànima a Déu, en la humilitat de la cella que ocupava en el convent de Santa Caterina, de Barcelona, ja el poble el tenia per sant i així l'anomenava.

El dominic "confessor de reis i de papes", durant els cent anys que va viure, deixà tanta estel·la de santedat, que el seu culte s'escampà ràpidament i quan fou canonitzat tres segles després de morir, ja el poble, per compte propi el venerava. Es un dels sants més estimats al nostre país. I amb el nom de Raimundis de Catalonia era, justament, conegut a Roma.

Cançons populars, goigs a balquena, proclamen la seva glòria i els altars dels pobles on se'l venera farien molt llarga la llista. Durant segles la gent anava al dessús dit convent a rascar terra del seu sarcòfag, que mai no s'esgotà. Es tradició que amb ella es guarí el rei Lluís XIII de França.

Ramon de Penyafort fou un dels tres escollits per a veure i escoltar la Verge quan els donà l'encàrrec de fundar l'Orde de la Mercè, de la qual ell n'escriuria la regla. També fou qui reptà el rei Jaume I —que hauria de presidir, capbaix i profundament dolorit el seu enterrament per la seva vida llicenciosa i, no podent obtenir el penediment del Conqueridor, el deixà a Ma-

llorca

Segons la tradició desembarcà a la platja barcelonina que avui guanyada força terra al mar, es la plaça d'Antoni Lòpez, abans, del Vi. Per aquell fet, els pescadors i mariners el prengueren per patró i cada any, el dia de la seva festa, anaven a Santa Caterina a recollir la bandera —que es cremà l'any 1835— i la portaven en processó fins al sorral dessús dit i llevant-se la gorra, resaven un parenostre i baixaven la bandera fins que el capciró toqués les aigües per tal que d'aquesta manera restessin beneïdes i lliures de temporals.

Un dels indrets on més devoció despertà el sant jurista, patró d'advocats i procuradors, fou a

Tossa de Mar i com a Barcelona, entre mariners i pescadors. La raó prové d'un miracle certificat el 1236 pel provisor de Girona.

La tradició assegura que el sant, amb quatre frares més, tornava de Roma, en una barca. A causa d'una sobtada tempestat, l'embarcació fou empesa cap a terra, restant encallada en un racó, dit "la mar menuda", de la platja de "Sa Pauma".

Així que desembarcaren, es trobaren amb un grup de gent al voltant d'un home mort, cognomenat Barceló d'es Far. Els reunits explicaren als frares, que es tractava d'un segador mort

Ramon de Penyafort s'atansà al difunt i adreçant-li la paraula li preguntà si volia confessió. En Barceló s'incorporà i digué que sí. Aleshores el dominic vilafraquí, amb un gest allunyà tot-hom i escoltà en confessió al dissortat. Després d'absoldre'l, s'acomiadà amb els seus acompanyants, deixant que els veïns enterressin el cos d'aquell a qui acabava de salvar l'ànima. I en la pedra que li havia servit de respatller, hi restà marcada una creu blanca: "la creu de sant Ramon".

Uns Goigs perpetuen el miracle i la vila, des del 1602 el té, per patró, juntament amb sant Vicenç.

Esteve Busquets i Molas

Festival de la infància i de la joventut a Barcelona

Aquests dies, a les instal·lacions de Montjuïc, es celebra el Festival de la Infància i de la Joventut, el qual enclou la presentació i gaudi de totes aquelles manifestacions culturals i recreatives que puguin estar directament relacionades amb els nostres infants o amb aquells que ja viuen aquesta etapa de trànsit entre la infància i la plenitud de la joventut.

Entre les múltiples activitats que allí es registren, hi destaca una intensa activitat d'esbarts o grups de dansa, com també de grups folklòrics de cases regionals. La immensa majoria d'actuants són gent jove o infants.

Les actuacions venen promogudes per dues organitzacions o vertents, en les quals hi trobem l'Esbart Lluís Millet i l'Obra del Ballet Popular. L'estand del Lluís Millet, en l'escenari preparat expressament, presentarà una sèrie d'actuacions a base d'esbarts i grups regionals, amb sessions de matí i tarda, l'horari de les quals estarà indiat en el propi estand. Deu esbarts i quatre grups de regions espanyoles, i també la intervenció d'alguna formació coral, es repartiran la quasi ininterrompuda tanda de recitals. Simultàniament l'estand presentarà el desè Saló de Nines habillades amb vestits regionals.

La part organitzada pel departament d'esbarts de l'Obra del Ballet Popular, preveu la realització d'un total d'onze recitals de danses dels països catalans, amb la intervenció d'una vintena d'esbarts, els quals es presentaran a la sala d'actes del Pabelló, tots els dies, de sis a vuit de la tarda. La totalitat dels esbarts actuants ho faran per mitjà de les seves formacions infantils o juvenils. Els dies anunciats són del 26 de desembre al 5 de gener, sense interrupció.

Heus ací doncs com les nostres danses, reflex dels nostres costums i personalitat, acompanyaran cada dia els visitants del Festival de la Infància i de la Joventut, ensem que els brindarà l'oportunitat de conèixer, a través d'elles, facetes del folklore català que són, al cap i a la fi, porcions de nosaltres mateixos.

Canvi de nom

El que fins ara coneixíem com a "Grup de Dansa Clavellina", pertanyent a l'entitat Sicoris Club, de Lleida, ens anuncia que ha canviat la seva nomenclatura, la qual és ara la d'Esbart Dansaire Sicoris, Ballet Ciutat Lleida.

Encara que podem pensar allò que el nom fa la cosa, el cert és, però, que el canvi anunciat sembla que adquireix més ampulositat, pel qual entenem una major ambició per part dels components del grup.

Josep Ventura

El gegant dels aires

7

4— La caixeta misteriosa

Amb la més gran recança en Jordi deixà la seva germana, i s'embarcà amb rumb a Catalunya. La despedida va ésser enternidora, com es pot suposar. En Jordi no desconeixia els perills a què la seva germana s'anava a exposar, i a darrera hora encara volia quedar-se, i així ho hauria fet, de no haver estat la voluntat mateixa de la seva germana i l'ordre rigorosa del metge, el qual considerava de tot punt indispensable aquest viatge, per al complet restabliment del malalt.

El vapor va sortir de la ciutat del Cap i enfilà ràpidament el canal de Moçambic.

En ésser allí, una divisió de l'esquadra anglesa va fer les senyals d'"alto". El vapor es deturà, i una llanxa de vapor, destacada d'un dels cuirassats anglesos, s'atansà al vaixell en què viatjava en Jordi.

Dos oficials, seguits de vuit soldats de marina, varen pujar a fer una inspecció de passatgers i d'equipatges.

En disposar-se a obrir els d'en Jordi, aquest s'hi oposà formalment: —Aquí dintre —digué, senyalant una caixeta de fusta— hi ha un objecte que no puc mostrar a ningú.

L'oficial anglès, no entenent-se de raons, volgué obrir aquella caixeta, però en Jordi es llançà al seu damunt i, agafant-li els braços, el privà de tot moviment.

En el vapor hi viatjava també un metge, amic del que havia cuidat en Jordi, el qual portava instruccions del seu company per vigilar, durant el viatge, la salut del malalt. Era aquest metge el famós doctor Kalp, que gaudia de fama universal.

En veure el doctor Kalp que la violenta actitud d'en Jordi podria portar-li greus resultats, intervingué en la qüestió, obligà en Jordi a deixar anar els braços de l'oficial, se l'emportà a un costat i provà de convence'l.

—Vaja, Jordi, no sigui així. Ensenyi el contingut del seu equipatge al senyor oficial anglès.

Entretant, l'oficial, irritat, parlava amb el seu company amb l'intent d'emportar-se'n pres en Jordi, per considerar-lo "sospitós", donada l'oposició que havia fet a la revisió d'equipatges.

En Jordi, per la seva part, declarà formalment al doctor Kalp que per res del món no consentiria que un estranger s'assabentés del que portava en la caixeta misteriosa. Al mateix temps, acostant-se més al doctor, li va dir a cau d'orella unes poques paraules que, amb tot i ésser poques, varen causar al savi doctor una sorpresa indescriptible.

—Que diu ara, amic Jordi! És cert això que em diu? Aquesta caixeta conté aquest tresor incalculable?

I el bon doctor Kalp anava a abraçar el jove inventor, quan, atansant-se un oficial amb quatre soldats, donà l'ordre de detenir en Jordi.

El doctor en veure'l pres, va suplicar a l'oficial que el deixés lliure, afegint:

La partitura setmanal

ELS TRES REIS

Alegre Pop. catalana

Tres Reis d'O-ri-ent, tres bons ca-ma-ra-des, te-nen gran con-sell u-na ma-ti-na-da. —Heu d'a-nar a Bet-lem els diu l'E-tern Pa-re. Tra-la-ra la-ra la la, els diu l'E-tern Pa-re.

Marxen de matí en trencar l'albada.
Quan són pel camí, l'estrella els guaiava;
quan són a Betlem, l'estrella se'ls para.

Troben Sant Josep i la Verge Santa.
—On aneu, senyors, on aneu, doncs, ara?
—A adorar Jesús, Fill de l'Etern Pare.

—Si voleu entrar, podreu adorar-lo.
L'uu li porta encens, or i mirra els altres.
L'estrella del cel els iHuminava.

Teatre

“El Balcó” de Jean Genet

Pot semblar superflu que ara em posi a dir quelcom del Genet que es representa al Teatre Lliure de Barcelona. L'estrena és de setmanes enrera i la crítica n'ha fet bons elogis. És una esplèndida i immillorable realització teatral. Anar al carrer Leopoldo Alas, de Gràcia, és posar-se al davant d'una exhibició de tècnica i bellesa teatrals indiscutible. La gent del Lliure treballen de valent i amb responsabilitat. Els excel·lents resultats ho palesen. Teatre del bo.

No vull estendre'm, però, en comentar a la realització perquè ja són prou abundosos i positius. Em dirigeixo més al contingut de l'obra i la seva percussió en l'espectador.

De primer moment, quan s'inicia la representació, tens la impressió que l'obra serà mordaç i satírica d'allò més. L'impacte inicial és dur, inevitable, amb molta força expressiva. A la successió de les escenes hom s'adona, però, que la sàtira als poders establerts, decadents, anacrònics, potser morts i tot, va quedant més a segon terme. L'autor crea un teixit teatralment molt intel·ligent on l'eficàcia de la cerimònia i la riquesa lírica es fan veritables protagonistes.

Quin és el contingut intencional d'aquest text?, polític, revolucionari, socialitzador? Deixar un bisbe, o un il·lús que al bordell es disfressa de bisbe, amb samarreta i calçotets però amb una mitra posada al cap i uns

coturns brodats d'or als peus, certament fa impacte. El desvestiment psicològic del personatge és una de les constants de l'obra. Genet, del bordell, ja en diu: “la casa de les il·lusions”. Si aquest autor s'hagués proposat primordialment fer mordacitat i sàtira contra els bisbes, els generals, els magistrats, els caps de policia, i fins i tot contra els mateixos revolucionaris, “El balcó” no seria gaire cosa més que una demagògia fàcil. I no és això. Aquí precisament hi ha el positiu i el perillós d'aquest muntatge.

A les sessions que jo he assistit d'“El balcó” —més de dues— un vuitanta per cent de l'assistència eren joves; joves de l'edat universitària, si fa no fa. Vaig dedicar una sessió entera a observar les reaccions del públic —és una de les meves aficions quan vaig al teatre—. Tres o quatre anys enrera, quan aquest públic jove no sentia tanta desil·lusió i creia que millorar les coses era tan fàcil com tombar una cantonada de carrer, possiblement hauria reaccionat amb més espontaneïtat sonora davant els jocs mentals i poètics de Genet.

Tot i que l'autor —i els actors, que no ho sé— s'hagués proposat de despullar moralment l'espectador, no sé si ho ha aconseguit. La bella literatura de Genet, el cerimonial tan ben realitzat i la simplicitat caricaturesca dels personatges, provoquen una reacció estranya d'admiració i malifiança. Al fons del fons

no acabes d'esclarir ben bé quina és la intenció de Genet. De fet, la sàtira i la mordacitat contra les il·lusions o la realitat són al davant de l'espectador amb una força imponent.

Quina capacitat de reacció i anàlisi té el públic espectador davant una obra així? Alguns poden passar davant qualsevol acció teatral com aquell qui passa pel davant d'un aparador, d'un cartell o d'un póster publicitari. Hi ha qui pot copsar, no caldria sinó, un text en profunditat; i possiblement també hi són aquells que, amb intenció de veure bon teatre, no acaben de destriar bé el material que se'ls ofereix des de l'escenari. S'acceeix freqüentment que l'essencial no és el que fa més impacte, i hom no pot evitar un veritable garbuix mental. Per això un treball positiu pot ésser perillós.

Anton Ma. Vilarrúbias

Fent pinya

Trobada de colles a Valls

Enguany, el 1981, la temporada castellera matineja ja que amb motiu de les festes decenals de la Verge de la Candela, a Valls, ha tingut lloc una trobada de totes les colles com a “merescut homenatge” de la ciutat bressol dels castells a l'abnegada voluntat de superació del casteller per mantenir viu i ferm “l'agulló del castell fet”, tal com diuen literalment els organitzadors. Ha estat, no cal dir-ho, un esdeveniment casteller per la seva significació i pel fet de trobar-se totes les colles sense el neguit i els nervis d'haver de concursar però, això sí, amb el desig de fer feina ben feta. És digne de remarcar que les colles han plantat castells al seu abast i com a màxim s'ha de plantar la torre o dos de set (tal com ja va ocórrer en la trobada de Santes Creus amb motiu del Congrés de Cultura Catalana).

Jaume Casanova “Crossa”

Racó del llenguatge

El gènere

Un cas curiós de debò en la formació d'alguns femenins és aquell que els dona preponderància sobre el masculí, el qual és tractat en forma despectiva.

L'exemple típic d'això que us dic és el mot dida i el seu masculí, didot. Ja sabeu que abans de l'adveniment de tantes formes artificials d'alimentar els nadons, llets preparades, potets, etc., no hi havia altra alternativa que la lactància materna, o si per causa greu aquesta no era viable, la d'una altra dona que criés. Les mares de cases de senyors amb possibilitats econòmiques folgades, si elles no podien, o no volien, aneu a saber, feien criar el fill per una dida. La dida acostumava a ser una dona de pagès, revinguda i sana, que baixava a ciutat acompanyada del marit —una dona sola no és res, deien— a fer estada a la casa de senyors. No cal dir que eren tractats i apeixats, tots dos, esplèndidament de cara a la important funció del nodriment del plançó dels benestants. Obviament el marit, el didot, en aquesta funció no hi pintava res.

La dida va arribar a ser una institució en la societat opulenta de finals

del segle passat. Era considerada com de família i els vincles instaurats arran de la cria del fill duraven anys i panys. Aquesta situació queda molt ben reflectida en l'obra teatral “La dida” de Frederic Soler (Serafí Pitarrà), de gran èxit popular, on les característiques de la dida i el didot es manifesten amb la gràcia i vivesa pròpies d'aquest gran escriptor teatral.

Corroborava aquest exemple la parella abella, abellot. L'abella és l'insecte proverbialment actiu i treballador i l'abellot viu a la seva esquena i és utilitzat només per a la fecundació de l'abella reina per a la perpetuació de l'espècie. Un paper ben còmode que se'ns aclareix encara més si pensem en la traducció castellana d'abellot: zángano.

Els catalans, doncs, que tenim fama de treballadors i productius, fins i tot gramaticalment tractem despectivament els que no ho són.

Si parlem de bruixes i bruixots, com de nines i ninots, veurem també que aquests masculins s'han format a partir del mot femení ue és el que té més predicament, més universalitat. Igualment passa amb alguns noms d'ocells com guatilla, perdiu, merla ue quan volem significar expressament que es tracta del mascle diem el guatllet, el perdigot, el merlot.

Perles ortogràfiques

La Societat Privada Municipal Transports de Barcelona, S.A. ha inserit a la premsa diària uns escrits d'avertència destinats al públic encapçalats amb la paraula: AVIS. També l'he vist molt sovint als taulells d'avisos d'instituts, d'escoles, ajuntaments, societats culturals, centres d'excursionisme, penyes esportives, etc. Quan la veig penso: això no va per mi. Jo encara no en sóc d'avi. Si fos escrita com cal, AVIS, ja es veuria ben clar que és per a tothom.

Albert Pera

Cuina

Glòria Muntanyola

Bavarois de taronja

- 5 taronges
- 6 ous
- 325 cc. de llet
- 300 gr. de sucre
- 300 gr. de nata
- 61/2 fulles de cola de peix
- 2 cullerades xarop de grosella.
- Unes gotes de carmí vegetal.

Poseu en un pot, 9 cullerades d'aigua juntament amb 2 cullerades grosses de grosella, apropau-ho al foc i quan sigui molt calent, afegiu-hi 1 1/2 fulles de cola de peix, remullades abans; després passeu-ho tot per un colador fi i buideu-ho a un motlle rodó voltat de gel (si el motlle té algun dibuix, cal pintar el fons amb una mica d'oli). Poseu-hi unes cireres confitades com a ornament i deixeu-ho cuallar.

En un recipient de plàstic, poseu-hi els rovells dels ous i el sucre, trebal·leu-ho fins que resti escumós, afegiu-hi la llet, abans bullida, bateu-ho amb força; després coleu-ho i apropau-ho al foc, tot remenant-ho sempre amb una cullera de fusta, fins que s'espesseixi; aleshores afegiu-hi les 5 fulles de cola de peix remullades, remenant-ho per tal de barrejar-ho bé. Un cop fora del foc, afegiu-hi el suc colat de les taronges (uns 450 c.c. de suc), poseu-ho damunt de gel per a refredar-ho, remenant de tant en tant. Quan comenci a espessir-se, afegiu-hi unes gotes de carmí vegetal i quan sigui quasi fred, afegiu-hi la nata, barrejant-ho bé.

Ompliu el motlle preparat i deixeu-ho refredar unes hores al frigorífic. Quan l'hagueu de treure del motlle, passeu-lo per aigua calenta una estona i buideu-lo a la plata de servir.

8

Josep M. Folch i Torres

—Vostè no sap el que fa. Aquest jove és una glòria del món científic.
—No puc deixar de complir amb el meu deure—va respondre el marí anglès.

I sense esperar altra resposta va fer desembarcar en Jordi, qui portava dessota el braç la caixeta misteriosa.

El doctor, desesperat, en veure que se li enduien el seu recomanat, va cridar des de coberta que li permetessin acompanyar el presoner.

—Sóc el doctor Kalp, i no voldran negar-me aquest favor.

Els oficials anglesos, en sentir el nom prestigiós del doctor, varen donar ordre als mariners d'atracar novament la llanxa per permetre desembarcar el doctor.

El capità del vapor en què viatjava en Jordi va rebre l'ordre d'esperar el resultat de la declaració que havia de fer en Jordi al davant de l'almirall anglès. En el cas que en Jordi quedés definitivament detingut, des del vaixell almirall s'engegaria un tret de revòlver, indicant que es quedaven el passatger i que el vaixell podia continuar la seva ruta.

Quan en Jordi va comparèixer davant de l'almirall, va tenir un moment de temor. Si es negava a mostrar el que portava en la caixeta misteriosa, se'l quedarien pres, i quedant-se'l pres qui sap si profanarien el seu secret, i encara seria pitjor. A més, el record de la seva mare i de la seva germana varen acudir al pensament d'en Jordi. La seva tossuderia podria separar-lo per molt temps d'aquests éssers estimats, als que causaria una pena terrible.

Així cavilava en Jordi, quan fou conduït a presència de l'almirall.

Quan se l'interrogà, va vacil·lar un instant, mig disposat a revelar el seu secret, però quan ja anava a fer-ho es rebel·là contra la seva feblesa i va declarar rodonament a l'almirall que abans llençaria la caixeta al mar que permetre que un estranger veiés el seu contingut.

Davant d'aquesta atrevida resposta, l'almirall ordenà que en Jordi fos tancat a la bodega del vaixell.

Aleshores el doctor, no podent-se contenir més, es presentà, declarant que ell es feia fiador d'en Jordi.

—¿Qui és aquest senyor?—va preguntar l'almirall.

—Es el doctor Kalp—varen respondre els oficials.

En sentir aquest nom, l'almirall el saludà respectuosament.

—Jo us demano, senyor almirall, que no vulgueu indagar el que conté la caixeta que amb tant interès defensa el meu amic. Sapigueu solament que allí dintre s'hi guarda una meravella científica.

—Vós, senyor doctor, ¿em responeu que la caixeta no tanca contra-ban de guerra?

—Jo us en responc!—va afirmar el doctor, estirant el braç al damunt de la taula.

—En aquest cas, deixeu lliure el presoner i permeteu-li que s'emporti la caixeta sense obrir-la.

El doctor Kalp va estrènyer la mà de l'almirall, remerciant-lo efusivament, mentre els mariners havien varat el canot-automòbil per tornar en Jordi i el doctor a bord del vapor que havia de conduir-los a Europa.

DIUMENGE 4

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

- 10.05 PARLEM
- 10.30 EL DIA DEL SENYOR. Retransmissió de la Santa Missa.
- 11.25 GENT JOVE
- 12.35 SOBRE EL TERRENY
- 14.00 SET DIES
- 15.00 NOTICIES DEL DIUMENGE. Primera edició.
- 15.20 EL PETIT CID. "Una noche en el cementerio."
- 15.50 LA FAMILIA APPLE. "El aprendiz."
- 16.40 FANTASTIC 80
- 18.15 TOM SAWYER. "Huck, Arquitecto."
- 18.45 625 LINIES
- 19.30 INFORMACIÓ ESPORTIVA
- 19.40 LLARGMETRATGE. "Marco Polo."
- 21.30 NOTICIES DEL DIUMENGE. Segona edició.
- 22.00 ESPECIAL MUSICAL. "Guitarras amigas."
- 23.00 CURRO JIMENEZ. "El caballo blanco."
- 23.55 BONA NIT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 10.45 QUITXALLA. (Repetició del dissabte.)
- 14.05 REVISTA DIUMENGE

CIRCUIT ESTATAL

- 15.32 LA ILLA DE LA FANTASIA. "El jefe de la Banda."
- 16.25 VICKIE EL VIKINGO. "La pre-dicción."
- 16.50 LAS VEGAS. "El caso Miliken."
- 17.45 FESTIVAL
- 19.40 LA MUSICA
- 21.10 MES ENLLÀ
- 21.40 LLARGMETRATGE. "Ante todo mujer."
- 23.50 BONA NIT

DILLUNS 5

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 13.30 CRÒNICA ESPORTIVA
- 14.00 CRÒNICA

CIRCUIT ESTATAL

- 14.30 GENT AVUI
- 15.00 TELEDIARI. Primera edició.
- 15.35 GASETA CULTURAL

- 15.50 EL CIRC RINGLING 1980
- 17.15 LLARGMETRATGE. "Los naufragos del general Grant."
- 18.30 BARRIO SESAMO
- 19.05 LA MANSION DE LOS PLAFF
- 19.35 DEPORTIU
- 20.10 ELS QUATRE CANTONS
- 21.00 TELEDIARI. Segona edició.
- 21.35 300 MILIONS
- 22.35 GRANS RELATS. "El conde de Montecristo."
- 23.30 ULTIMES NOTICIES

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 18.15 ENTRE NOSALTRES
- 19.15 LLIÇONS DE CATALÀ
- 23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

- 19.47 REDACCIÓ DE NIT
- 20.35 REVISTA DE CINE
- 21.50 OPINIÓ PÚBLICA
- 22.25 A FONDS
- 23.25 BONA NIT

DIMARTS 6

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

- 12.00 SANTA MISSA
- 13.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
- 14.30 GENT AVUI
- 15.00 TELEDIARI. Primera edició.
- 15.35 AQUI ESTA EL OSO YOGUI
- 17.15 FESTIVAL MUNDIAL DEL CIRC
- 18.30 BARRIO SESAMO
- 19.00 LLARGMETRATGE. "Horizontes perdidos."
- 21.00 TELEDIARI. Segona edició.
- 21.35 PRIMERA PAGINA
- 22.35 GRANS RELATS. "El conde de Montecristo."
- 23.30 ULTIMES NOTICIES

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 18.15 SET DIES
- 19.15 LLIÇONS DE CATALÀ
- 23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

- 19.47 REDACCIÓ DE NIT
- 20.35 POLIESPORTIU
- 21.00 RETRAT EN VIU. "Sergio y Estibaliz."
- 22.00 TRIBUNA DE LA CULTURA
- 22.50 FLAMENCO. "Aires de los Gabrieles."
- 23.20 BONA NIT

DIMECRES 7

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 13.30 CATALUNYA A FONDS
- 14.00 CRÒNICA
- 16.50 GRAN TEATRE. "Baralla entre olors", de Josep M. Benet i Jornet.
- 17.50 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

- 14.30 GENT AVUI
- 15.00 TELEDIARI. Primera edició.
- 15.35 GASETA CULTURAL
- 15.50 VIURE CADA DIA
- 16.20 BLOOMERS (I)
- 18.32 BARRIO SESAMO
- 19.00 TOM I JERRY
- 19.13 EL LIBRO GORDO DE PETETE
- 19.15 CINE ESPANYOL. "La historia negra de Peter P. Peter." (1971).
- 21.00 TELEDIARI. Segunda edició.
- 21.30 SU TURNO. "Juventud y pasotismo."
- 22.35 GRANS RELATS. "El conde de Montecristo."
- 23.30 ULTIMES NOTICIES

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 18.15 GRAN TEATRE. (Repetició.)
- 19.15 LLIÇONS DE CATALÀ
- 23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

- 19.47 REDACCIÓ DE NIT
- 20.35 POLIESPORTIU
- 21.00 POP-GRAMA
- 22.00 TRIBUNA INTERNACIONAL
- 22.50 IMATGES
- 23.25 BONA NIT

DIJOUS 8

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 13.30 LES NOSTRES COSES
- 14.00 CRÒNICA

- 16.50 VOSTÈ PREGUNTA
- 17.50 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

- 14.30 GENT AVUI
- 15.00 TELEDIARI. Primera edició.
- 15.30 GASETA CULTURAL
- 15.45 MIRADOR DELS ESPORTS
- 16.15 ESTRANYA PARELLA. "La pelea de Félix."

CIRCUIT CATALÀ

- 18.32 BARRIO SESAMO
- 19.00 EL CIRC DE TVE
- 20.00 DOCTOR A CASA
- 20.25 EL CANTO DE UN DURO
- 21.00 TELEDIARI. Segona edició.
- 21.30 TEATRE BREU. "Margot y el diablo", de José M. Pemán.

CIRCUIT ESTATAL

- 22.05 HOLLYWOOD. "Hollywood va a la guerra."
- 22.35 GRANS RELATS. "El conde de Montecristo."
- 23.30 BONA NIT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 18.15 VOSTÈ PREGUNTA. (Repetició.)
- 19.15 LLIÇONS DE CATALÀ
- 23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

- 19.47 REDACCIÓ DE NIT
- 20.35 POLIESPORTIU
- 21.00 TROBADES AMB LES LLETRES
- 22.00 TRIBUNA ECONOMICA
- 22.50 HORIZONTOS
- 23.25 BONA NIT

DIVENDRES 9

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 13.30 BARCELONA / RTVE
- 14.00 CRÒNICA

CIRCUIT ESTATAL

- 14.30 GENT AVUI
- 15.00 TELEDIARI. Primera edició.
- 15.30 COSES
- 19.05 LES AVENTURES DE GUILLERMO. "Guillermo en días felices."
- 19.28 EL LIBRO GORDO DE PETETE
- 19.30 LOS WALTONS. "El libro."
- 20.25 MES VAL PREVENIR. "Sonambulisme."

- 21.00 TELEDIARI. Segona edició.
- 21.30 ESTUDI 1. "La moza de cántaro", de Lope de Vega.
- 23.30 ULTIMES NOTICIES

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 23.03 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

- 19.47 REDACCIÓ DE NIT
- 20.35 POLIESPORTIU
- 21.00 LLARGMETRATGE. "Arenas movedizas." (1950).
- 22.30 LA DANSA
- 23.15 BONA NIT

DISSABTE 10

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 10.45 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

- 12.00 SABADABA
- 14.00 DOCUMENTAL
- 15.00 NOTICIES DEL DISSABTE. Primera edició.
- 15.15 DON QUIJOTE DE LA MANCHA. "El barco encantado."
- 15.45 PRIMERA SESSIÓ. "La venganza de Ulzana." (1972).
- 17.30 APLAUSO
- 19.05 VACANCES A LA MAR
- 19.55 FUTBOL
- 22.00 NOTICIES DEL DISSABTE. Segona edició.
- DISSABTE CINE. "Oro negro de Oklahoma."
- 00.15 BONA NIT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 14.00 REVISTA DISSABTE

CIRCUIT ESTATAL

- 15.32 HAWAI 5-0
- 16.20 LA CARRERA ESPACIAL DE YOGUI
- 16.45 LOU-GRANT
- 17.35 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
- 19.05 DOCUMENTAL
- 20.10 LLARGMETRATGE. "La gran aventura de Sylvia." (1935).
- 21.45 TRIBUNA DE LA HISTÒRIA
- 23.20 BONA NIT

CREUER A L'ORIENT LLUNYÀ

70 dies de viatge per mar en la motonau Achille Lauro, de 24.000 TRB.

29 de gener al 8 d'abril

Nàpols, Egipte, Jordània, Djibuti, Illes Maldives, Indonèsia, Filipinas, Hong Kong, Malàsia, Tailàndia, Índia i Ceilan.

- Creuer complet des de 580.000 Pts.
- Mig creuer des de 319.000 Ptas.

VIATGES COSMOS

E. Granados, 19 - Gran Via, 654 P. Valldaura, 266 - Tel. 254 28 49

ASCENSORS I MUNTACÀRREGUES

S. A. DIVISIÓ INSTAL·LACIÓ D'ANTENES COLLECTIVES, INTERFONOS, REPARACIÓ I CONSERVACIÓ

Equips propis muntatge, greixatge i reformes, un servei permanent i garantitzat.

Tels. 230 98 24 - 321 63 96 - Receptor automàtic de trucades Galileu, 278, int. 1.ª - BARCELONA (28)

NOVEDAD: CON UNA DE NUESTRAS CHIMENEAS, PUEDE CALENTAR TODA LA VIVIENDA

CHIMENEAS

cálidamente decorativas

EXPOSICION Y VENTA
Loreto, 36 (esquina Avenida Sarrià) Tel. 259 04 18 - BARCELONA 29
Carretera Barcelona n.º 32 - GERONA
FABRICA EXPOSICION Y VENTA
Carretera Barcelona-Puigcerdà, km 53.800. Tel. 892 01 62
HOSTALET DE BALENYA
ABIERTO SABADOS TARDE Y DOMINGOS MAÑANA

EDITORIAL REGINA

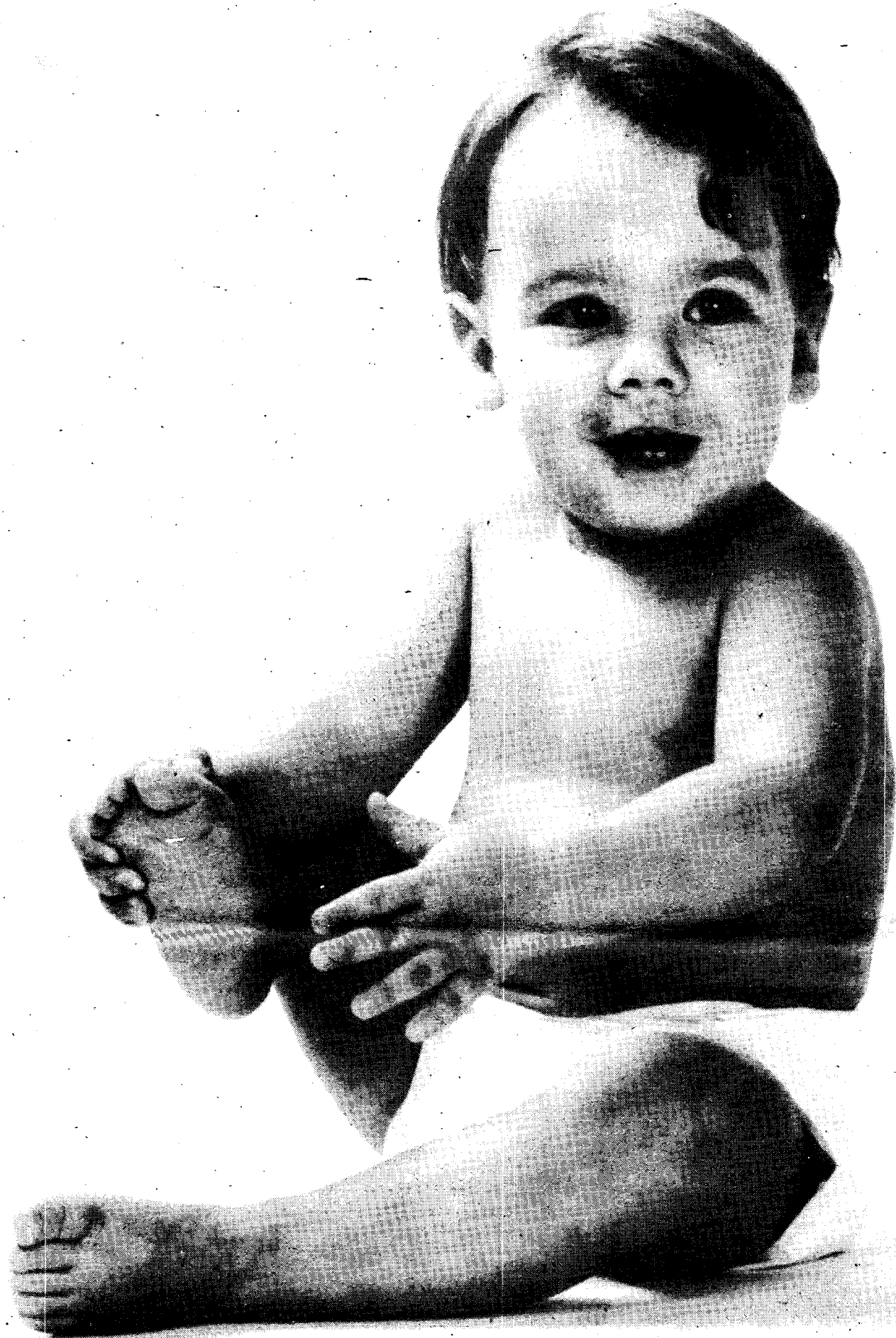
Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

benestar des del començament...

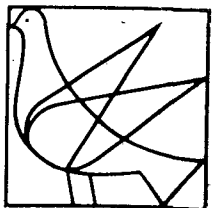

mulletton

per a la higiene del cos i de la llar

**CALÇETA-BOLQUER
(BRAGUITA-PAÑAL)**

PREPARATS PER

IBB

LABORATORI CIENTÍFIC
PER A LA HIGIENE

LES HISTÒRIES DE L'AVI PEP

La carabasseta de vi vermell

Conten que hi havia un pobre tan pobre que sols tenia per menjar el que les persones caritatives li donaven. Per això ell anava captant de porta en porta.

I vet aquí que un dia li remugava la panxa de tan buida i les cames li feien figa de debilitat. I passà que a la primera casa on va trucar li donaren una carabasseta plena de vi. I ell es digué:

— Millor hauria sigut que m'haguessin donat quelcom per a menjar, mal que fos només un rosegó de pa. No crec pas que em faci cap bé veure vi en déjú.

Seguí el seu camí i així arribà a una gran casa que feia cara de pertànyer a gent rica. De la porta estant, després d'haver trucat, va demanar:

— Una caritat, senyors, per l'amor de Déu i la seva Santa Mare. No em donaríeu pas un rosegó de pa?

Sortí l'amo i, malcarat, li respongué:

— Aquí no en fem costum, d'això de donar. No sabeu que el qui regala s'en va amb suc? Si donés a canvi de res, aviat seria tan o més pobre que vós. Què em podeu donar a canvi del rosegó?

— Voleu aquesta carabasseta de vi? — li va contestar el pobre.

I l'amo, veient que hi guanyava amb el canvi, no s'ho féu dir dues vegades, entrà corrent a la casa i en va sortir portant a la ma un rosegó de pa mig florit. El va donar al pobre i s'emparà, cobdiciós, de la carabasseta de vi. Marxà el pobre i l'amo, que de vi prou i massa que en tenia, sense saber què fer de la carabassa, acabà per penjar-la del capçal del seu llit.

I vet aquí que, sense saber com, la carabasseta se li va tombar i les mans li quedaren tacades de vi. I com més se les rentava més vermelles es feien les taques que semblaven ben bé de sang i en feien la pudor. L'home, es clar, estava molt espantat. Li semblava ensumar com un tuf de mort i sentir unes veus que li deien:

— Assassí! Tu l'has mort!

I fugí. Perquè tenia por de que la gent i la justícia, veient les seves mans tacades de sang, creguessin que, de veritat, havia matat algú.

Sense ni acomiadar-se de la dona i els fills, és va posar a caminar sense ni saber on anava. Es va embolicar les mans amb uns drapots com si hi tingués mal, perquè ningú no les pogués veure, perquè com més se les rentava — i ho feia a totes les fonts que trobava pel camí —, més vermelles se li posaven.

Camina que caminaràs, varen anar passant els anys. Com que no tenia per menjar es veié obligat a demanar almoïna, sempre esperverat i neguitós per por que l'acusessin de la mort del pobre de la carabasseta de sang. I un dia, tot fent camí, es va trobar amb un altre pobre, vellet i de cara venerable. Varen encetar conversa i el nostre home acabà per a confiar-li la seva història i que creia que no hi havia remei pel seu mal i que pensava que ja sempre més hauria de portar aquella vida miserable.

I el vellet li digué:

— Per què no proves d'ésser bo? De vegades això dona bon resultat.

— I com ho haig de fer?

— En primer lloc, acceptant la teva sort sense queixar-te'n. Després, donant la meitat de tot el que rebis en caritat els altres pobres que trobis.

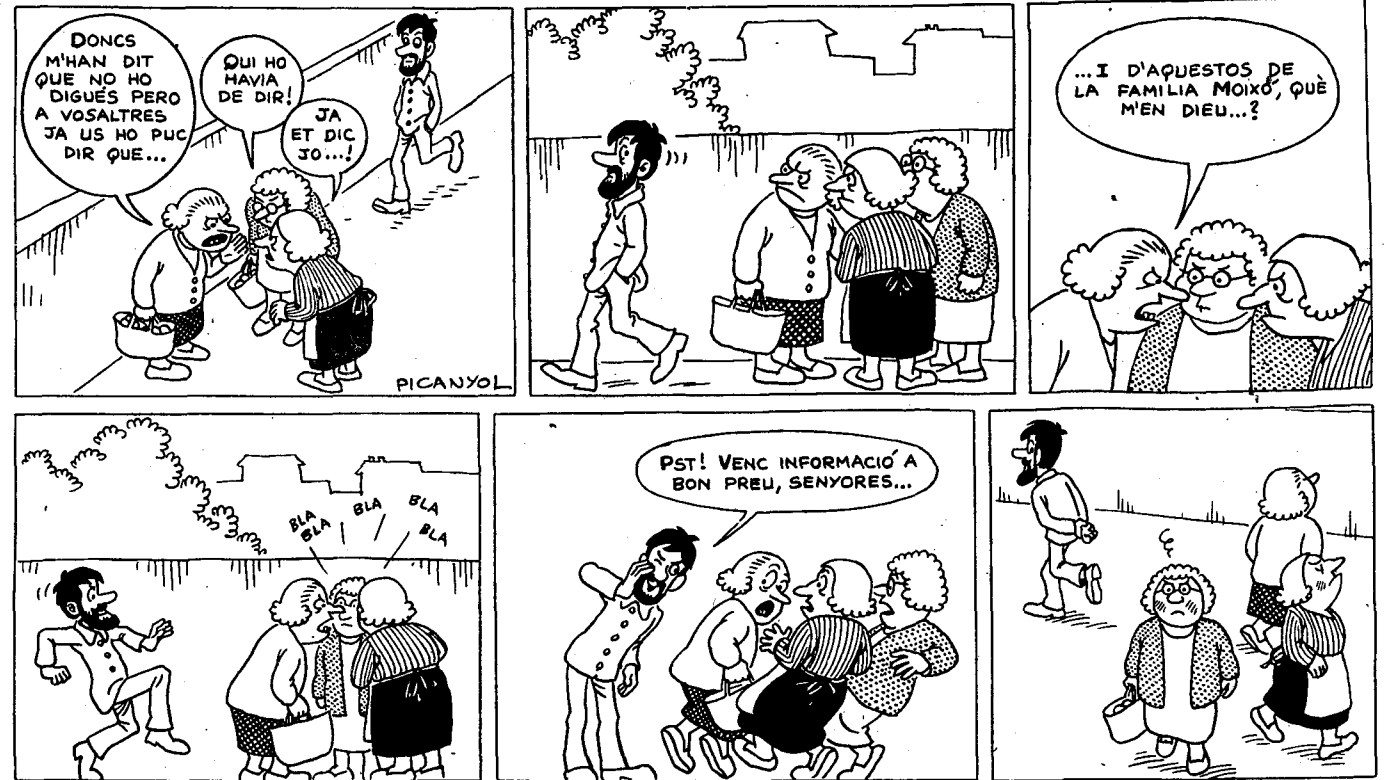
— Ho provaré — digué l'home —. Perquè, per provar, res no s'hi perd i pots ser tens raó.

I així ho féu. I de tot el que li donaven, ell en guardava la meitat per a donar-ho al primer pobre que trobava.

I va anar passant el temps. No sabia explicar-se el perquè, però a poc a poc notava que el seu neguit i la seva por anaven minvant. I arribà un dia que es sentí alegre i en pau. I fou aquell mateix dia que va arribar davant una gran casa de gent ric i va trucar-hi per a demanar almoïna. En sortí una dona i, en mirar-se-la, es va adonar que era la seva. Aleshores fou com si es despertés d'un somni i es va adonar que, sense saber com, havia arribat a la seva pròpia casa. Dona i fills el varen rebre amb els braços oberts i amb molta joia, després de tants anys. Els fills, que havia deixat quan eren nens, s'havien fet homes. La seva muller havia envellit i tenia el cabell blanc. Però ell la trobà més bonica que mai. Perquè notava dintre seu que també com mai estimava ara dona i fills.

I aleshores veié penjada al capçal del llit la carabasseta. Però el vi que contenia era ara clar i transparent, i dolç com cap d'altre. I el nostre home, escarmentat, va ésser per sempre caritatiu i generós, i mai més no va foragitar els pobres del seu portal.

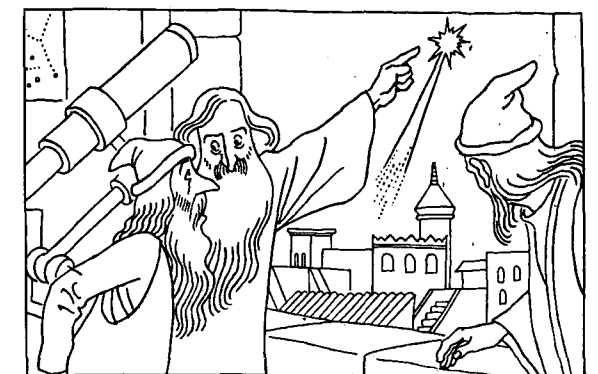
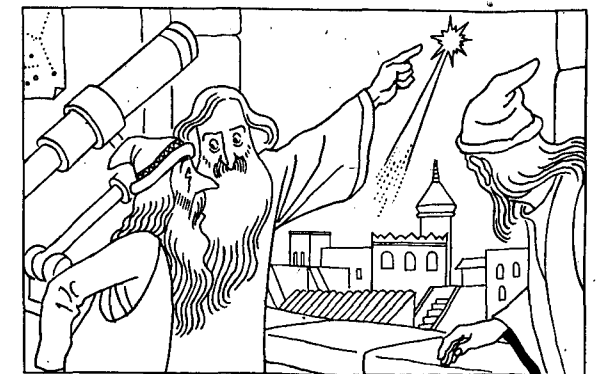
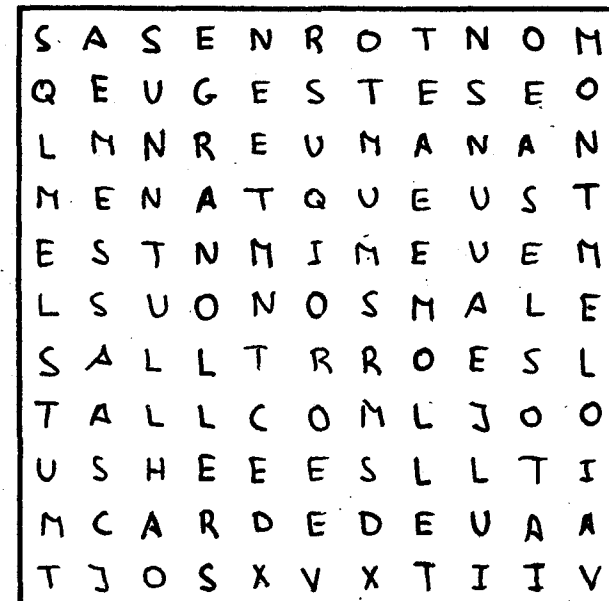
La familia Moixó

Sopa de lletres

Els errors a dotzenes

per TONI

Buscar el nom de sis pobles o/i ciutats de la Comarca del Vallès Oriental. Amb les lletres restants trobareu un verset de l'Evangeli, amb la cita on es troba.

La capsa de les paraules

Les d'avui:

Captar	Tuf
Remugar	'Espervarat
Rosegó	Minvar
Cobdiciós	Foragitar

Aquesta Edició de L'EIXERIT ha estat patrocinada per:

DANONE

YOGHOURT

DANONE

Aliments frescos i naturals

Aliments frescos i naturals

NOU TESTAMENT

Capítol Quart. — LA VIDA FAMILIAR DE JESÚS

- 19.— Jesús va créixer dins una vida de família sana, amb els exemples de treball i de religiositat de Josep, i sota l'esguard vigilant de Maria. Tots tres vivien a Natzalet, poblet de la Galilea, on Josep era fuster.
- 20.— Des de jovenet, Jesús aprengué també l'ofici del seu pare. L'anomenaven, segons el costum del país, el fill del fuster. Així acomplí la llei del treball, primera norma de Déu en crear l'home i en fer-ne el seu col.laborador per a portar el món a la seva perfecció.
- 21.— Als dotze anys aquell noi hebreu començà a pujar a Jerusalem. Aviat la Llei de Moisès l'obligaria ja, hi hauria d'iniciar la instrucció religiosa oficial. La primera obligació de tot creient era la d'anar a Jerusalem cada any per la Pasqua, a adorar Déu en son Temple.
- 22.— Jesús escoltava les explicacions del perquè els israelites anaven al Temple: ells eren el poble de Jahvè, que Déu s'havia escollit i alliberat d'Egipte, després de salvar-ne els primogènits. Tot primogènit era del Senyor. I Israel era el primogènit de tots els pobles de la terra.
- 23.— Llavors aprengué els salms del pelegrinatge: "Quina alegria quan em van dir: anirem a la casa del Senyor, a Jerusalem que és feta com una ciutat ben defensada, on hi ha pau per a les tribus del Senyor". Jesús devia cantar amb molt d'entusiasme aquests cants.
- 24.— Jesús preparà, doncs, aquest primer pelegrinatge. Jerusalem era el cor de cada creient hebreu; tot israelita n'estava enamorat. I ja era hora de deixar el caliu de Natzalet per fer caravana joiosa, i d'anar a adorar son Pare celestial al lloc que Ell s'havia escollit.

ACTITUDS CRISTIANES.— El cristià adopta una actitud positiva de cara als nens i joves. Ell coneix llurs problemes i llurs crisis; i s'esforça a comprendre i a ajudar. L'ajut més bo és estimular-los. Aquest amor es manifesta fins i tot corregint-los. La instrucció cristiana en la família, element de maduració personal i familiar. La família, primera manifestació de la paternitat de Déu per a l'infant. Els pares, sacerdots de la llar. Fe compartida en família. Amor al treball i col.laboració alegre en les tasques familiars.

INTRODUCCIÓ A LA GRAMÀTICA

TEMA 12 (Formes d'enllaç: doncs i perquè).

En l'exemple del ploure i sortir de casa proposat en el tema anterior, la forma:

Plou; doncs no sortiré, també es podria expressar invertint els termes i dient:

No sortiré perquè plou.

perquè és una conjunció. En l'exemple que proposem s'anomena conjunció causal. Quan és conjunció causal també té alguns punts de relació amb les altres que hem estudiat; per exemple, es pot suprimir sense alterar fonamentalment el sentit de la frase:

No sortiré; plou.

Té, amb tot, una diferència cabdal. El perquè permet la inversió, és a dir, permet canviar l'ordre de la frase. En l'exemple anterior podem dir: Perquè plou no sortiré. En canvi, amb el però i el doncs l'ordre de la frase no es pot canviar. Per exemple, la frase: fa mal temps; doncs no sortiré, no la podem construir dient: doncs fa mal temps, no sortiré.

Ara veurem unes altres combinacions de doncs i perquè. Suposem la frase: El camí és molt llarg; doncs valdrà més que anem a cavall. Aquesta frase es pot transformar en la següent: Valdrà més que anem a cavall perquè el camí és molt llarg. O bé: Perquè el camí és molt llarg valdrà més que anem a cavall. ¿Què hem fet? Hem canviat la conjunció doncs per la conjunció perquè, però hem canviat el lloc de la conjunció: l'hem posada davant del primer membre de la frase. Suposem ara la frase següent: La meua mare no vindrà perquè el meu pare no es troba gaire bé. Es pot fer una transformació semblant a l'anterior i dir: El meu pare no es troba gaire bé, doncs la meua mare

no vindrà.

En canvi seria molt equivocat dir: La meua mare no vindrà; doncs el meu pare no es troba gaire bé.

Cal observar, però, que el canvi de perquè en doncs no es pot fer ni posant-lo a l'altre membre de la frase quan és conjunció final, per exemple: T'he comprat un llibre perquè estiguis content.

EXERCICIS. — 1. Construir les frases que segueixen amb el doncs o el perquè, segons convingui, o amb totes dues formes canviant la construcció, si és possible:

Em portaràs el llibre. El necessito.

Gàlicia és un país molt plujós. Hi haurà bones prades i bestiar.

El nostre amic serà veritablement feliç. Sempre fa el bé.

Ens hem entrenat molt. Nosaltres guanyarem.

Fa una primavera molt bonica. Les plantes creixeran de pressa.

Pau Claris mereix la nostra veneració. Va ésser un gran patriota.

El nostre company no és gaire treballador. No serà fàcil que prosperi en la vida.

2. — Vegeu com en les frases que segueixen, en les quals el perquè és conjunció final, no es pot fer l'alternança amb doncs:

Vaig estudiar molt perquè no em renyessis. Els nois tornaran de seguida perquè els seus pares no es neguitegin. Et donaré el passaport perquè et salvés. Us vindran a cercar perquè els digueu que ha passat. Ho posaran a bon preu perquè tothom en compri.

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

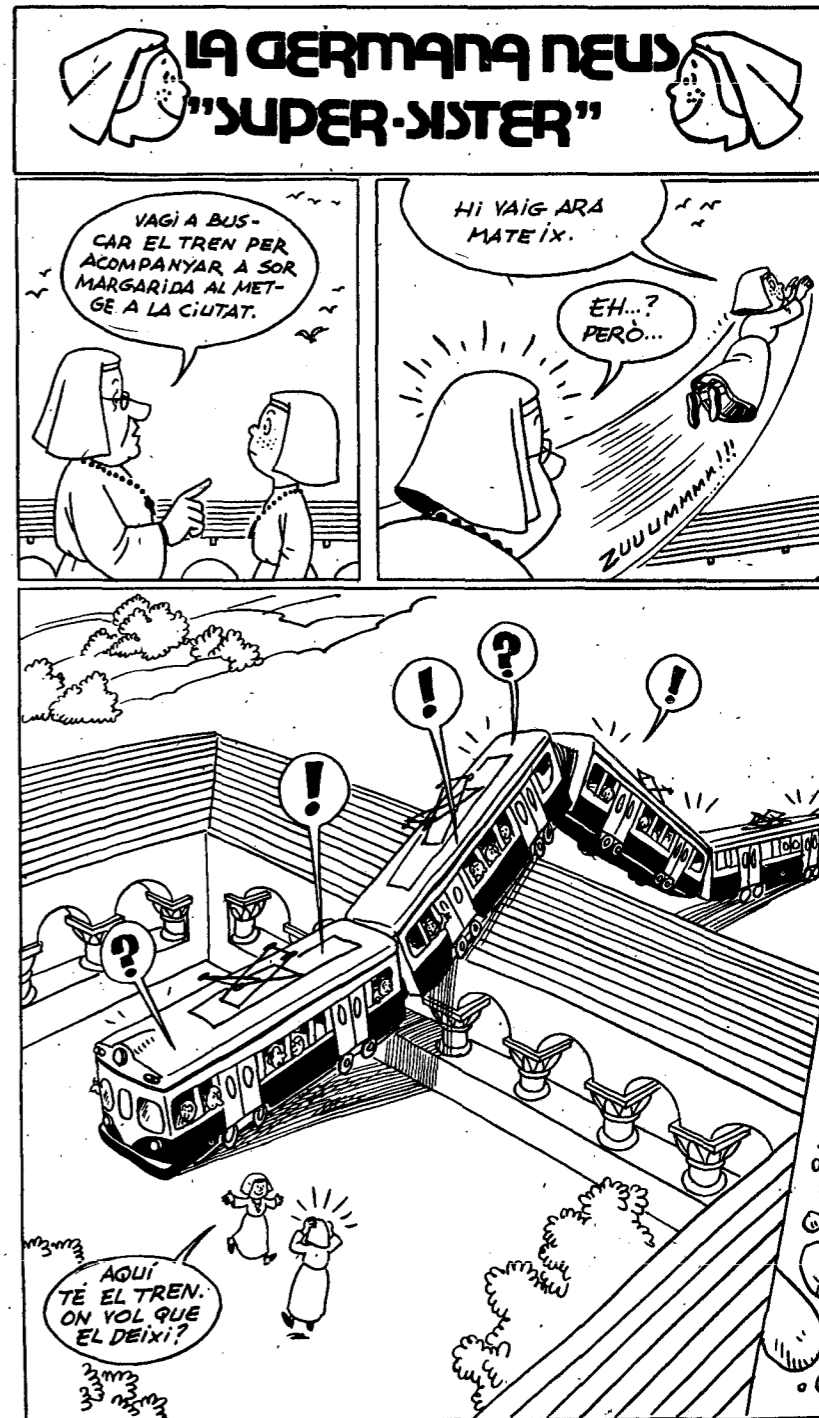
FID'ANY - CAP D'ANY

- Aví, per què el temps passa tan a poc a poc?
- Què dius, beneit! El temps passa volant!
- Que no. Jo fa molt de temps que visc. I em queden encara molts anys d'anar a l'escola. Hi ha moments que n'estic ben tip.

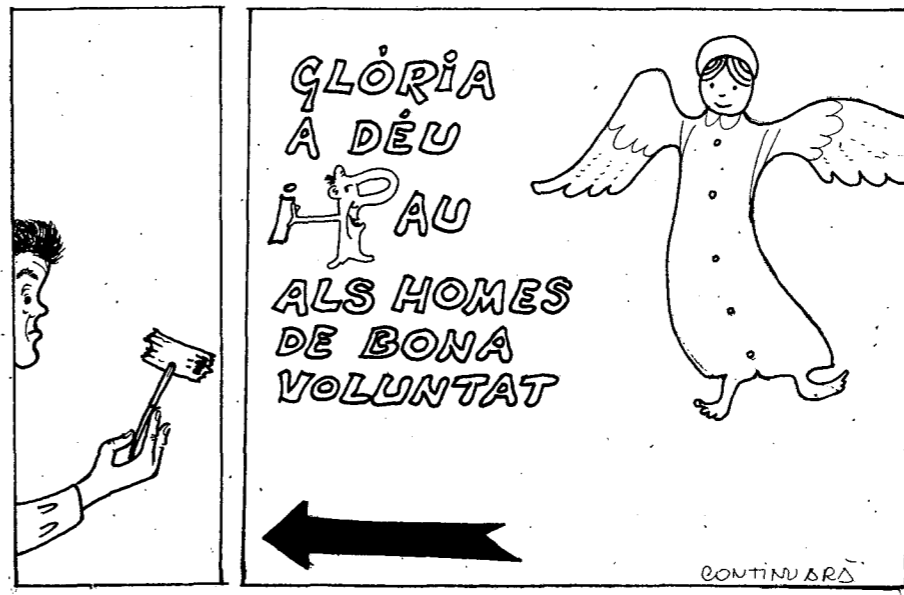
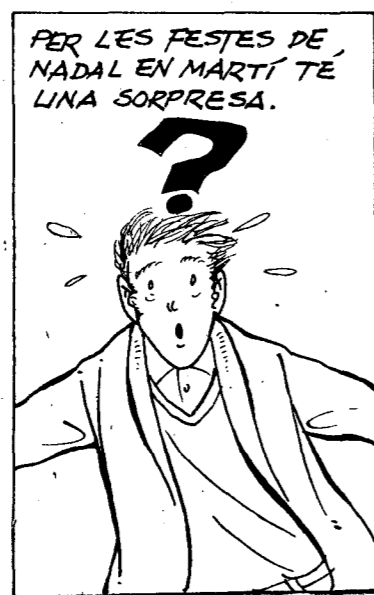
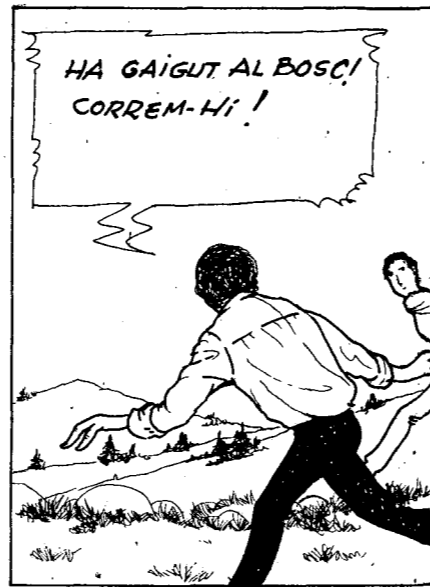
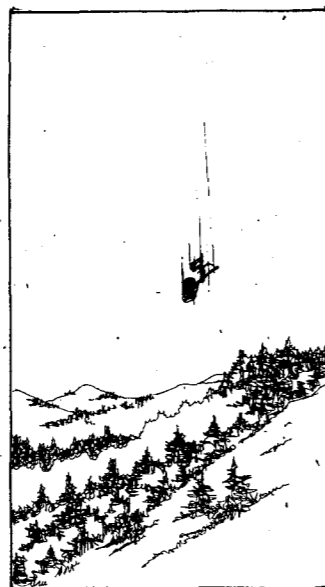
- Doncs, mira, jo hi tornaria. Tornaria a l'escola. Tornaria a ser un vailet, a saltar i jugar i a fer tot el que he fet.
- Que no t'agrada el que has fet?
- Molt, i per això hi tornaria.
- Doncs, jo voldria ser ja un home gran.
- Doncs jo voldria ser petit.
- No ho entenc això: Tu ets gran i voldries ser petit, jo sóc petit i voldria ser gran. Es que ningú no està content amb el que és?

— Alto el carro! No t'enrotllis, noi! Jo, de content amb el que he fet i amb el que sóc, n'estic molt. Per això hi tornaria. Ja sé que no pot ser. Vull dir que encara que sóc gran em sento jove. Però... també sé que Jesús em té preparada una vida eterna. Tinc per estrenar una vida que no s'acabarà mai.

- Quants anys tens, aví?
- Per què ho vols saber?
- Ves, perquè sí.
- Vaig com el segle. Aquest any en faré vuitanta-un.
- Uí! Quants, oi?
- Doncs, jo trobo que són pocs. Es que em vols facturar cap a l'altre barrí?
- Ho dius de broma, oi aví?
- Sí.
- Perquè jo t'estimo molt.
- Ja ho sé, ja ho sé.

LA CIUTAT, EL POBLE, LA COMARÇA.

T'AGRADA FER NINOTS?

Envieu-los a "CATALUNYA CRISTIANA" "L'EIXERIT" València 244. Barcelona (7) Indicant: nom, cognoms, edat i adreça.

Barcelona

Teatre

Lluïsos de Gràcia.— Centre estable d'espectacles per a nois i noies. Divendres, dissabte i diumenge a les 6 de la tarda, representació d'"El circ més petit del món" amb el pallasso Tortell Poltrona i la Petita Companyia del Dr. Solé. "El circ més petit del món" ens ofereix jocs malabars, equilibris, salts mortals, equilibri sobre la corda fluixa, també amb cadires, salts amb foc i molt d'humor. Espectacle adient per a tothom. L'entrada és de 125 ptes.

Llantiol. Riereta, 7. Fins el dia 4, cada tarda: "Festival infantil" amb l'actuació del mim Anton Font, els pallassos Germans Orly l'il·lusionista Víctor Martí i la companyia de teatre i pantomima "Teatre del Reb mbori". L'entrada és de 150 pessetes.

Sala Villarroel. Villarroel, 87. Fins el dilluns dia 25, representació de "Calidoscòpic" pel grup Tabola. "Calidoscòpic" és la combinació del teatre i el cinema amb la finalitat de mostrar als infants quins són els grans protagonistes del cinema infantil: Superman, els dibuixos de Walt Disney, etc... Espectacle molt adient fins als 13 anys.

Teatre Romea.— Hospital, 51. Fins al dia 5, feiners a les 5,30, festius a les 4 de la tarda, representació d'"Els Pastorets" d'en Josep M. Folch i Torres, per la companyia titular del Teatre Romea.

Orfeo Gracienc.— Asturies, 83. Fins al dilluns dia 5, feiners a les 5 de la tarda, festius a les 11 del matí, representació d'"Els Pastorets superestel" per la companyia del teatre popular de Barcelona.

C.C. Gràcia.— Diumenge dia 4, a les 5 de la tarda, "L'estel de Natzaret", pel grup

escènic del C.C. Gràcia.

Foment Martinenc.— Provença/Rogent. Diumenge dia 4, a les 6 de la tarda, "Els Pastorets" d'en Josep M. Folch i Torres, pel grup Abraxas del Foment Martinenc.

Sala Sant Medir.— Constitució, 17. Diumenge dia 4, a les 5,30 de la tarda, "Els Pastorets" d'en Folch i Torres, pel grup de teatre Sant Medir.

Centre Parroquial Sant Vicenç de Sarrià.— Major de Sarrià, 117. Diumenge 4 i dimarts 6, representació d'"L'Estel de Natzaret", d'en Ramon Pàmies, a les 5 de la tarda.

Plaça del Pi. Fins al dimarts dia 6, a partir de les 11 del matí hi ha diverses actuacions espontànies, en diferents modalitats artístiques.

Cinema

Apsi.— Sant Elies, 23. Dissabte i diumenge, a les 4,30 de la tarda, "Oscar, Kinay ellàser"—molt adequada entre els 5 i els 12 anys—i "La guerra de los planetas" (dibuixos animats).

Cinema del Carme.— Sant Antoni Abat, 12. Dissabte i diumenge a les 4 i a les 6 de la tarda, "Patrullero 777" (Cantinflas).

Filmoteca.— Cinema Padró. Dissabte dia 3, "Blancanieves y los siete enanitos" (dibuixos).

Tabaré Cinema.— Mercaders, 32. Fins al dia 4 "El mehero maravilloso"; pel·lícula inspirada en un conte de H.C. Andersen.

Festa de Reis 1981

A la sala dels P.P. Teatins, la secció infantil del Ballet de Catalunya presenten la seva "Festa de Reis", amb danses, cançons, imaginacions i rebuda de S.M. el Rei Baltasar.

Comarques

Dissabte

Badalona.— A l'avinguda de Can Mercader, a les 4,30 de la tarda, cançons amb Xesco Boix.

Banyoles.— Al Centre Catòlic, a les 5 de la tarda, els titelles Baby.

Manresa.— A la Sala Loyola, a les 5 de la tarda, representació de "Les joguines oblidades", pel grup La Trepa (Rialles).

Diumenge

Capellades.— A la Lliga, a les 12 del migdia, "La flauta dels sis barrufets" (dibuixos animats doblada al català).

Pals.— A Ca la Pruna, a les 5 de la tarda, cançons populars amb l'Arc en el cel.

Banyoles.— Al Cercle Catòlic, a les 5 de la tarda, "El dimoni brut".

Sant Feliu de Guíxols.— Al cinema del Centre Excursionista, a les 6,30 de la tarda, representació de dos contes infantils pel Teatre de l'Estenedor.

Montcada Can Sant Joan.— Al cinema Corsal, a les 12 del migdia, els titelles Baliga Balaga.

El Vendrell.— Música i animació amb Immamarramon, a les 11 del matí.

Verges.— Dilluns a la tarda, actuació dels titelles Badabadoc i cançons populars amb Toni Giménez.

Llança.— Dimarts, al Centre Cultural, a les 4,30 de la tarda, representació dels Titelles Naip i el seu espectacle, "Tanca la tele i contem una rondalla".

Carne Anfosso

Solucions

SOLUCIÓ

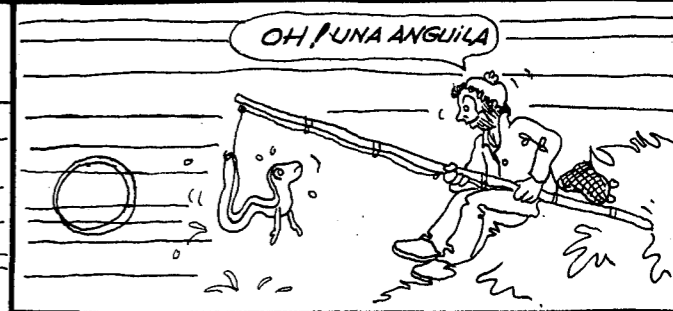
— Els nou noms: Arròs, Arties, Bossost, Canejan, Lés, Salardú, Tredós, Viella, Vilamós.

— El verset: "Pilat el va interrogar: Tu ets el rei dels jueus? Tu mateix ho dius li respongué ell. Mc XV, II."

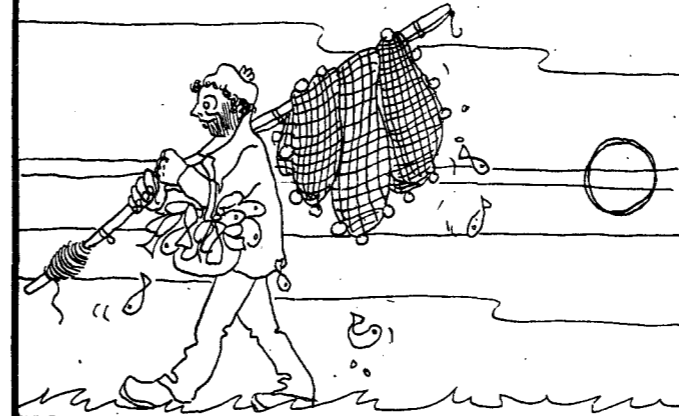

L'ANGUILLA PARLADORA (RONDALLA DE JACINT VERDAGUER)

UNA VEGADA ERA UN POBRE PESCADOR QUE, COM TENIA PER COSTUM, UN MATÍ SE'N ANÀ AL RIU A PESCAR.

EL PESCADOR, QUE NO HAVIA VIST MAI CAP ANGUILA QUE PARLÉS, QUEDA CONVENCUT DE LES SEVES PARAULES I LA DEIXÀ ANAR. QUAN TORNÀ A LLENÇAR LA XARXA A L'AIGUA, VA AGAFAR TOT EL PEIX QUE VOLGUÉ I TORNÀ A CASA CARREGAT COM UN ASE.

AQUEST MATÍ HE PESCAT UNA ANGUILA VOLADORA I M'HA DIT QUE SI LA DEIXAVA LLIURE SERIA MOLT SORTÓS I... ARA TENIM TANT PEIX COM VOLEM.

LINA ANGUILA PARLA DORA. LA VULL VEURE.

SI DEMÀ LA TORNESSA A GAFAR NO LA DEIXIS ANAR I PORTAME-LA.

L'ENDEMA A PUNTA DE DIA EL PESCADOR SE'N TORNÀ AL RIU I TORNÀ A PESCAR L'ANGUILLA.

PETIT Avet L'slip per nena, de cotó, elàstic i sense costures. PETIT Avet